

[C — 10/98]

20 SEPTEMBRE 1991. — Circulaire 1260/1/6bis pour la mise en œuvre des nouvelles dispositions légales et réglementaires relatives aux armes à feu

Le Moniteur de ce jour contient plusieurs textes légaux et réglementaires modifiant sensiblement l'actuelle réglementation sur les armes. Ces dispositions entrent en vigueur le 1er octobre 1991.

La loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions est modifiée par la loi du 30 janvier 1991. Le texte de la loi coordonnée (1933 et 1991) est publié en annexe à la présente. Pour la facilité, elle est dénommée « la loi de 1933-1991 sur les armes » dans la présente circulaire.

Voici une synthèse des nouvelles règles qui concernent les citoyens - personnes morales et physiques - et les services de police. Des instructions plus détaillées seront envoyées aux services de police à l'intervention des autorités compétentes.

Une circulaire technique sur les catégories d'armes est également publiée.

I. PROCEDURE D'AGREMENT DES ARMURIERS, FABRICANTS, ARTISANS, COURTIERIS ET COLLECTIONNEURS.

A. GENERALITES

Jusqu'à présent, l'exercice de la profession de fabricant, de marchand d'armes, ou d'artisan armurier ne nécessitait qu'une simple déclaration auprès de l'administration communale du lieu où s'exerçait cette activité. L'arrêté royal du 8 avril 1989, maintenant abrogé par l'arrêté royal du 20 septembre 1991 exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes, avait déjà modifié la procédure de déclaration.

Désormais, l'accès à ces professions est rigoureusement réglementé et subordonné à un agrément préalable quand elles concernent les armes à feu. L'agrément est incessible.

Les professions relatives aux armes de panoplies sont également soumises à un agrément.

Les activités liées aux armes de chasse et de sport autres que les armes à feu ne sont pas soumises à un agrément.

Cet agrément doit, en principe, précéder le commencement de l'activité, sauf en ce qui concerne les personnes ayant fait la déclaration aux autorités communales conformément à l'article 1er ancien de la loi du 3 janvier 1933. Ces personnes disposent d'un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la loi, soit jusqu'au 30 septembre 1992 inclus, pour introduire leur demande d'agrément, et peuvent, entre-temps, poursuivre leurs activités. Les mesures transitoires relatives aux armuriers sont détaillées au point I.G.

B. NOTION DE PERSONNE AGREEE.

L'agrément préalable du gouverneur de la province dans laquelle s'exercera l'activité est indispensable pour qu'une personne physique ou morale exerce une activité consistant à fabriquer, réparer, stocker, faire le commerce ou intervenir comme intermédiaire dans le commerce d'armes à feu, de pièces d'armes à feu ou de munitions ou à collectionner les armes de défense ou de guerre.

On peut tenter, sur base des textes antérieurs et des travaux parlementaires, de définir ces activités de la manière suivante:

1. Le fabricant travaille directement pour une clientèle ou en sous-traitance, en fabriquant des pièces ou des sous-ensembles d'armes. L'activité de fabrication comprend celle de bronzage, de gravure, de garnissage ou toute opération similaire mécanique ou manuelle.

Il peut s'agir d'un indépendant, d'un artisan ou d'un ouvrier à domicile comme d'une entreprise internationale établie en Belgique.

2. Le réparateur peut également adapter ou transformer des armes, des pièces ou des munitions pour le compte d'une clientèle ou en sous-traitance.

3. Le commerçant exerce des activités d'importation, de stockage, de commerce en gros ou en détail, et d'exportation.

[C — 10198]

20 SEPTEMBER 1991. — Omzendbrief 1260/1/6bis voor de uitwerking van de nieuwe wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de vuurwapens

Het *Belgisch Staatsblad* van vandaag bevat verscheidene wet- en verordeningsteksten die de huidige regeling betreffende de wapens aanzienlijk wijzigen. De bepalingen ervan treden in werking op 1 oktober 1991.

De wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie werd gewijzigd door de wet van 30 januari 1991. De gecoördineerde tekst van de wet (1933 en 1991) vindt U in bijlage bij deze. Gemakkelijkheids-halve wordt zij verder in deze omzendbrief « de wet van 1933-1991 op de wapens » genoemd.

Hieronder vindt U een synthese van de nieuwe bepalingen die de burgers - natuurlijke of rechtspersonen - en de politiediensten betreffen. Meer gedetailleerde onderrichtingen zullen door toedoen van de bevoegde overheden naar de politiediensten opgestuurd worden.

Er wordt eveneens een technische circulaire over de wapencategorieën bekendgemaakt.

I. ERKENNINGSPROCEDURE VOOR WAPENFABRIKANTEN, WAPENMAKERS, MAKELAARS EN VERZAMELAARS

A. ALGEMEENHEDEN

Tot nog toe was voor de uitoefening van het beroep van wapenfabrikant, van wapenhandelaar of van wapenmaker alleen een aangifte ter zake vereist bij het gemeentebestuur van de plaats waar die activiteit werd uitgeoefend. Het koninklijk besluit van 8 april 1989, dat thans is opgeheven door het koninklijk besluit van 20 september 1991 ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens, had de procedure betreffende die verklaring reeds gewijzigd.

Voortaan wordt de toegang tot die beroepen, wanneer zij betrekking hebben op vuurwapens, streng gereguleerd en onderworpen aan een voorafgaande erkenning.

De beroepen die verband houden met wapens voor wapenrekken zijn eveneens onderworpen aan de verlening van een erkenning.

De activiteiten met betrekking tot jacht- en sportwapens die geen vuurwapens zijn, zijn niet aan de verlening van een erkenning onderworpen.

De erkenning moet in beginsel worden verleend vóór de aanvang van de activiteiten, behalve met betrekking tot de personen die overeenkomstig artikel 1 van de wet van 3 januari 1933 een aangifte ter zake hebben gedaan bij het gemeentebestuur; zij beschikken over een termijn van één jaar te rekenen van de inwerkingtreding van de wet of hebben tot 30 september 1992 inbegrepen de tijd om hun aanvraag tot erkenning in te dienen, en kunnen ondertussen hun activiteiten voortzetten. De overgangsbepalingen betreffende de wapenmakers worden uiteengezet in punt I.G.

B. HET BEGRIP « ERKEND PERSOON »

De voorafgaande erkenning door de gouverneur van de provincie waar de activiteit zal worden uitgeoefend, is noodzakelijk voor de uitoefening, door een natuurlijk persoon of door een rechtspersoon, van een activiteit die bestaat in de vervaardiging, de herstelling of de opslag van of de handel in vuurwapens, onderdelen van vuurwapens of munitie, of in het optreden als tussenpersoon bij de handel daarin, of nog, in het verzamelen van verweer- of oorlogswapens.

Op grond van vroegere teksten en parlementaire werkzaamheden kunnen die activiteiten op volgende wijze worden gedefinieerd:

1. De fabrikant vervaardigt, rechtstreeks voor een cliënteel of in onderaanneming, onderdelen of stukken van wapens. De activiteit van het vervaardigen bestaat in het bronzen, het graveren en het versieren of enige gelijkaardige mechanische of manuele handeling.

Het kan daarbij gaan om een zelfstandige, een ambachtsman, een thuiswerker, maar ook om een internationale onderneming gevestigd in België.

2. De hersteller kan die wapens, onderdelen of munitie aanpassen of wijzigen voor rekening van een cliënteel of in onderaanneming.

3. De handelaar oefent een activiteit uit die bestaat in de invoer, de opslag en de uitvoer van wapens, alsook in de groot- of kleinhandel daarin.

4. Le courtier met en présence un vendeur et un acheteur. Il n'achète pas d'armes lui-même, pas plus qu'il ne les stocke.

5. Le transporteur, lorsqu'il stocke ou entrepose les armes à feu qu'il transporte ou en vue d'un réacheminement.

C. L'AGREMENT DES COLLECTIONS D'ARMES A FEU DE DEFENSE OU DE GUERRE

Jusqu'à présent, cette activité ne faisait l'objet d'aucun statut particulier. L'article 27, al.2 de la loi de 1933-1991 sur les armes prévoit que la procédure d'agrément est également applicable aux personnes physiques ou morales qui détiennent un musée ou une collection privée à caractère historique d'armes et de munitions de défense ou de guerre.

1. Portée de l'agrément des collectionneurs.

La loi ne vise que les collections d'armes de guerre ou armes de défense. Les collections constituées exclusivement d'armes à feu de chasse ou de sport ou d'armes de panoplie n'exigent pas d'agrément, même si les activités commerciales qui y sont liées l'exigent.

L'obtention de l'agrément permettra aux collectionneurs d'acquérir et de détenir librement, et sans autorisation pour chaque arme, les armes de guerre et de défense qui composeront la collection.

Toutefois, ces collectionneurs devront tenir un registre semblable à celui des armuriers (modèle A annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes), où ils inscriront les acquisitions, détentions et cessions de ces armes. Le non-respect de cette obligation ou tout autre abus, notamment l'achat d'armes à des fins autres que de collection, constitue une infraction pénale et pourra entraîner la suspension ou le retrait de l'agrément.

2. Mesures transitoires.

Le statut de collectionneur n'existait pas avant la nouvelle loi, il n'y a donc aucune mesure transitoire. Le particulier qui possède au moment de l'entrée en vigueur de la loi plusieurs armes de défense ou de guerre peut donc agir de diverses façons:

a) Soit il sollicite un agrément de collectionneur. Cet agrément de collectionneur ne peut lui être accordé que dans le cadre d'un musée ou d'une collection privée à caractère historique. Un rassemblement d'armes pour des raisons commerciales ou sportives ne peut pas faire l'objet d'un agrément de ce type.

b) Soit il détient ses armes sous le régime de l'autorisation individuelle de détention de chaque arme, et le nombre d'armes collectionnées ne justifie pas l'obtention d'une autorisation de posséder un dépôt d'armes, conformément à l'article 21 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

c) Soit le nombre d'armes détenues est supérieur à ce nombre et il doit solliciter une autorisation de posséder un dépôt d'armes de défense ou de guerre, mais il doit, en outre, être titulaire d'une autorisation individuelle de détention pour chaque armes constituant le dépôt.

D. LA DEMANDE D'AGREMENT.

Le demandeur doit introduire sa demande d'agrément au moyen de la formule de demande d'agrément n°1 annexée à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes. Le document sera très prochainement disponible auprès des services de MM. les gouverneurs.

A sa demande d'agrément, le demandeur devra joindre un certificat de bonne conduite, vie et moeurs, établi au plus tard trois mois avant l'introduction de la demande, ainsi que les documents relatifs à son identification et à celle de son activité.

Si le demandeur est une personne morale, un certificat de bonne conduite, vie et moeurs sera joint, pour chaque administrateur, gérant, commissaire ou préposé à l'administration ou à la gestion.

La demande d'agrément est adressée au gouverneur de la province où s'exerce, ou s'exercera, l'activité faisant l'objet de la demande d'agrément. Si la demande vise des sièges d'activités situés dans plusieurs provinces, différents agréments sont requis, mais il convient d'abord d'introduire la demande au siège principal des activités.

4. De makelaar brengt de verkoper en de koper met elkaar in contact. Hij koopt zelf geen wapens en slaat ze ook niet op.

5. De transportondernemer indien hij de wapens welke hij transporteert opslaat of bewaart.

C. ERKENNING VAN VERZAMELINGEN VAN VERWEER- OF OORLOGSVUURWAPENS

Tot dusver was die activiteit niet geregeld door enig bijzonder statuut. Artikel 27, tweede lid, van de wet van 1933-1991 op de wapens bepaalt dat de erkenningsprocedure eveneens van toepassing is op de natuurlijke personen of de rechtspersonen die een museum of een privéverzameling van historische aard hebben van oorlogs- of verweerwapens en munitie voor die wapens.

1. Draagwijdte van de erkenning voor verzamelaars

De wet heeft alleen betrekking op de verzamelingen die oorlogs- of verweerwapens bevatten. Met betrekking tot de verzamelingen die uitsluitend bestaan uit jacht- of sportvuurwapens of uit wapens voor wapenrekken is geen erkenning vereist, zelfs indien zulks wel is vereist voor de daarmee gepaard gaande handelsactiviteiten.

De verkrijging van de erkenning biedt aan de verzamelaars de mogelijkheid om vrij en zonder afzonderlijke machtiging de oorlogs- en verweerwapens te verkrijgen waaruit de verzameling zal bestaan.

Die verzamelaars moeten evenwel een register houden gelijk aan dat van de wapenmakers (model A in bijlage bij het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933 - 1991 op de wapens), waarin zij de verkrijging en de overdracht van wapens inschrijven. De niet-naleving van deze verplichting of enig ander misbruik, inzonderheid de aankoop van wapens voor andere doeleinden dan het aanleggen van een verzameling, is een strafbaar feit en kan de schorsing of de intrekking van de erkenning meebrengen.

2. Overgangsmaatregelen

Het statuut van verzamelaar bestond niet vóór de nieuwe wet. Er zijn dus geen overgangsmaatregelen. De particulier die op het tijdstip van de inwerkingtreding van de wet verscheidene verweer- of oorlogswapens bezit, kan derhalve op verschillende wijzen handelen:

a) Ofwel dient hij een aanvraag tot erkenning als verzamelaar in. De erkenning als verzamelaar kan hem slechts worden verleend op grond van het bezit van een museum of een privécollectie van historische aard. Daaruit moet worden besloten dat het bijebrengen van wapens met commerciële of sportieve doeleinden niet het voorwerp kan zijn van een dergelijke erkenning.

b) ofwel houdt hij die wapens voorhanden onder de regeling van de afzonderlijke machtiging tot het voorhanden hebben van elk wapen en wordt de

verkrijging van een machtiging tot het bezit van een opslagplaats van wapens overeenkomstig artikel 21 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens niet gerechtvaardigd door het aantal verzamelde wapens;

c) Ofwel gaat het aantal voorhanden gehouden wapens dat aantal wel te boven en moet hij een machtiging aanvragen tot het bezit van een opslagplaats van verweer- of oorlogswapens. Tevens moet hij echter voor ieder wapen van zijn opslagplaats houder zijn van een afzonderlijke machtiging tot het voorhanden hebben van een wapen.

D. DE AANVRAAG TOT ERKENNING

De aanvrager moet zijn aanvraag tot erkenning indienen door middel van het erkenningsformulier nr. 1 dat als bijlage gaat bij het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens. Het document zal zeer binnenkort ter beschikking zijn bij de diensten van de Heren Gouverneurs.

De aanvrager moet bij zijn aanvraag tot erkenning een getuigschrift van goed zedelijk gedrag voegen dat ten laatste drie maanden voor de indiening van de aanvraag is opgemaakt, alsmede de stukken die de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit mogelijk maken.

Indien de aanvrager een rechtspersoon is, moet een getuigschrift van goed zedelijk gedrag worden bijgevoegd voor iedere bestuurder, zaakvoerder, commissaris of persoon aangesteld voor het bestuur of het beheer.

De aanvraag tot erkenning wordt gericht naar de gouverneur van de provincie waar de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft, wordt of zal worden uitgeoefend. Indien de aanvraag betrekking heeft op activiteiten die in verscheidene provincies worden uitgeoefend, moeten meerdere erkenningen worden bekomen maar men dient eerst een aanvraag in te dienen voor de hoofdzetel van de activiteiten.

E. RECOURS.

Les décisions de refus (total ou partiel) d'agrément, de suspension, de retrait ou de limitation de l'agrément sont susceptibles d'un recours auprès du ministre de la Justice.

Le recours contre une décision de suspension, de retrait ou de limitation d'un agrément n'est pas suspensif de la mesure de suspension, de retrait ou de limitation de l'agrément. Le titulaire doit donc s'y conformer malgré l'introduction d'un recours.

Le recours doit être motivé et, à peine d'irrecevabilité, adressé par lettre recommandée au ministre de la Justice dans le mois qui suit la date de notification du refus.

Dans le cas d'un recours porté contre un refus total ou partiel d'agrément, l'appelant doit joindre à son recours tous les documents qu'il avait dû introduire lors de l'introduction de sa demande d'agrément.

F. OBLIGATIONS DES PERSONNES AGREES.**1. En cas de cessation de l'activité.**

La personne agréée qui met fin volontairement à ces activités doit en informer dans les huit jours le gouverneur qui a délivré l'agrément et lui renvoyer le certificat d'agrément.

La personne agréée qui cesse ses activités, volontairement ou non, doit déposer ses registres dans le mois de la cessation d'activité au Registre central des armes, Commissariat général de la police judiciaire, rue des Quatre Bras, 13 à 1000 Bruxelles. Un reçu lui est remis par le Commissaire général ou son délégué.

2. Modification du certificat d'agrément.

En cas de modification des données figurant sur le certificat d'agrément, le titulaire de l'agrément doit en avertir dans les 8 jours le gouverneur qui l'a octroyé et lui renvoyer le certificat d'agrément.

Cette formalité est requise, par exemple lors d'une modification de la dénomination sociale ou une nouvelle localisation des activités dans la même province.

Toute autre modification, comme une modification de l'identité du titulaire ou du type d'activité faisant l'objet de l'agrément, exige une nouvelle demande. Rappelons que l'agrément est incessible.

3. Tenue des registres.

L'article 23 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes mentionne les différents types de registres que doivent tenir les personnes agréées :

a) Le registre du modèle A remplace à partir du 1er janvier 1992 les registres nos 3, 10 et 11.

b) Le registre du modèle B remplace à partir du 1er janvier 1992 le registre n° 11 bis.

c) Le registre du modèle C remplace à partir du 1er janvier 1992 les registres nos 12 et 13 pour les munitions pour armes de défense et de guerre.

d) Le registre du modèle D est nouveau et concerne la vente des pièces d'armes de défense et de guerre et de certains accessoires pour ces armes.

Ces registres - dont les pages sont numérotées - comprennent dorénavant des mentions similaires : les personnes agréées doivent y mentionner les armes, pièces, accessoires ou munitions qu'ils acquièrent, fabriquent, détiennent ou cèdent. Il s'agit donc de registres d'entrée et de sortie.

Ces registres doivent être conservés par la personne agréée et présentés à toute réquisition d'un service autorisé.

4. Délivrance d'avis.

Depuis 1989, les armuriers doivent délivrer un avis de cession d'une arme de chasse ou de sport lors d'une vente à un particulier (ancien formulaire 11ter, nouveau formulaire n°9). Cette obligation est maintenue, de même que l'inscription dans un registre spécial (ancien registre n°10bis, nouveau registre B.). (voir point VI)

E. BEROEP

Zowel de beslissing van (gehele of gedeeltelijke) weigering van de erkenning als de beslissing houdende schorsing, intrekking of beperking van de erkenning zijn vatbaar voor beroep bij de Minister van Justitie.

Het beroep ingediend tegen een beslissing van schorsing, intrekking of beperking van de erkenning heeft met betrekking tot die schorsing of intrekking geen schorsende kracht. Ondanks de indiening van een beroep dient de titularis zich dus te schikken naar deze beslissing.

Het beroep moet met redenen zijn omkleed en moet op straffe van niet-ontvankelijkheid aan de Minister van Justitie worden gericht binnen een maand te rekenen vanaf de datum van kennisgeving van de weigering, de schorsing of de intrekking van de erkenning.

Ingeval beroep wordt ingediend tegen een beslissing houdende gehele of gedeeltelijke weigering van de erkenning, moet betrokkene bij zijn beroep alle stukken voegen die hij reeds bij de indiening van zijn aanvraag tot erkenning had moeten overleggen.

F. VERPLICHTINGEN VAN DE ERKENDE PERSONEN**1. In geval van beëindiging van de activiteit**

De erkende persoon die vrijwillig zijn activiteit beëindigt, moet daarvan binnen acht dagen kennis geven aan de gouverneur, die de erkenning heeft verleend en aan deze laatste het getuigschrift van erkenning terugzenden.

De erkende persoon die al dan niet vrijwillig zijn activiteit beëindigt, moet binnen een maand te rekenen vanaf de beëindiging zijn registers indienen bij het Centraal wapenregister, Commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie, Quatre Brasstraat 13 te 1000 Brussel. De Heer Commissaris-generaal of zijn afgevaardigde verleent hem een ontvangstbewijs.

2. Wijziging van het getuigschrift van erkenning

Ingeval de gegevens die voorkomen op het getuigschrift van erkenning worden gewijzigd, moet de houder van de erkenning daarvan binnen acht dagen kennis geven aan de gouverneur die de erkenning heeft verleend en hem het getuigschrift van erkenning terugzenden.

Die formaliteit is bijvoorbeeld in de volgende gevallen vereist: wijziging van de naam van de vennootschap of keuze van een andere plaats voor de uitoefening van de activiteit in dezelfde provincie.

Voor alle andere wijzigingen, zoals bijvoorbeeld wijziging van de identiteit van de houder of van de aard van de activiteit waarop de erkenning betrekking heeft, is een nieuwe aanvraag vereist. Er zij aan herinnerd dat de erkenning niet kan worden overdragen.

3. Houden van registers

Artikel 23 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933 - 1991 op de wapens vermeldt de verschillende soorten registers die de erkende personen moeten houden :

a) Het register van model A vervangt vanaf 1 januari 1992 de registers nrs. 3, 10 en 11;

b) Het register van model B vervangt vanaf 1 januari 1992 het register nr. 11 bis;

c) Het register van model C vervangt vanaf 1 januari 1992 de registers nrs. 12 en 13 betreffende de munitie voor verweer- en oorlogswapens;

d) Het register van model D is nieuw en heeft betrekking op de verkoop van onderdelen van verweer- en oorlogswapens, alsook van bepaalde hulpstukken voor die wapens.

Die registers - waarvan de bladzijden genummerd zijn - bevatten voortaan identieke vermeldingen : de erkende personen moeten erin de wapens, de onderdelen, de hulpstukken en de munitie vermelden, die zij aankopen, vervaardigen, voorhanden houden of overdragen. Het gaat derhalve om registers met inschrijvingen en uitschrijvingen.

Die registers moeten door de erkende persoon worden bewaard en worden overgelegd op verzoek van een daartoe gemachtigde dienst.

4. Afgifte van berichten

Sinds 1989 dienen de wapenhandelaars een bericht af te geven van overdracht van een jacht- of sportwapen in geval van verkoop aan een particulier (oud formulier 11ter, nieuw formulier nr. 9). Deze verplichting wordt gehandhaafd alsmede de inschrijving in een speciaal register (oud register nr. 10bis, nieuw register B) (zie punt VI).

Le nouvel arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes impose une nouvelle obligation aux personnes agréées qui utilisent la procédure d'exportation directe. Elles doivent, à partir du 1er janvier 1992, transmettre au Registre central des armes un avis d'exportation directe conforme au modèle n° 8 annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes. Cette transmission doit avoir lieu dans les 8 jours de l'exportation directe d'une arme de chasse et de sport, de défense ou de guerre.

La personne agréée conserve une copie de l'avis et en envoie une à l'acquéreur.

G. MESURES TRANSITOIRES POUR LES FABRICANTS, MARCHANDS D'ARMES OU DE MUNITIONS ET ARTISANS ARMURIERS.

La loi a prévu d'importantes mesures transitoires pour les fabricants, marchands d'armes ou de munitions et artisans armuriers qui ont fait, avant le 1er octobre 1991, la déclaration de fabricant, marchand d'armes ou de munitions ou d'artisan armurier conformément à l'article 1er ancien de la loi du 3 janvier 1933.

Les courtiers, collectionneurs d'armes de défense et de guerre et fabricants ou commerçants d'armes de panoplie ne bénéficient pas de mesures transitoires.

1. Poursuite des activités.

Les personnes qui ont fait, avant le 1er octobre 1991, la déclaration de fabricant, marchand d'armes ou de munitions, ou d'artisan armurier peuvent poursuivre les activités visées par cette déclaration pendant un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la loi du 30 janvier 1991, c'est à dire *jusqu'au 30 septembre 1992*. A cette date, elle devront mettre fin à leur activité, à moins d'avoir introduit une demande d'agrément.

A dater du 1er octobre 1991, et jusqu'à leur agrément, ces personnes sont tenues :

a) d'utiliser l'ancien registre n°11bis mais conformément aux nouvelles dispositions de l'article 25 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

b) d'utiliser le nouveau registre modèle D conformément aux nouvelles dispositions des articles 22 et 23,4° (pièces d'armes et accessoires) de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes;

c) de transmettre les nouveaux avis d'exportation directe n°8 visés au point IF4.

d) de transmettre les nouveaux modèles d'avis de cession des armes de chasse et de sport, et conformément à l'article 25 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes, visé au point VI;

e) d'inscrire les activités relatives à certaines armes prohibées et aux fusils pliants dans le registre n°10 - et non plus le modèle n°3 - conformément à l'article 27 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

A dater du 1er janvier 1992, elles sont de surcroît tenues d'utiliser les anciens registres n°s 10, 11, 12 et 13, conformément aux nouvelles dispositions de l'article 23, 1°, 2° et 3° de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes, c'est à dire en mentionnant également les armes qu'elles détiennent.

2. Introduction de la demande d'agrément.

Les personnes qui ont fait, avant le 1er octobre 1991, la déclaration de fabricant, marchand d'armes ou de munitions ou d'artisan armurier disposent d'un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la loi du 30 janvier 1991, soit du 1er octobre 1991 au 30 septembre 1992, pour introduire leur demande d'agrément auprès du gouverneur de province concerné.

Si elles ont introduit une demande d'agrément avant la fin de ce délai, soit avant le 30 septembre 1992, elles peuvent poursuivre ces activités jusqu'au moment où le gouverneur statue sur leur demande, c'est-à-dire *au plus tard le 30 septembre 1993*.

Parmi les annexes à la demande d'agrément doivent au moins figurer:

- a) le numéro d'inscription au registre de commerce,
- b) le numéro de T.V.A.,
- c) le n° d'immatriculation à l'O.N.S.S.

Het nieuw koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens legt een nieuwe verplichting op aan de erkende personen die gebruik maken van de rechtstreekse uitvoerprocedure. Deze laatste moeten *vanaf 1 januari 1992* aan het Centraal Wapenregister een bericht van rechtstreekse uitvoer doen toekomen overeenkomstig het model nr. 8 dat als bijlage gaat bij het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens. Zulks moet geschieden binnen acht dagen te rekenen vanaf de rechtstreekse uitvoer van het betrokken jacht- of sportwapen of het verweer- of oorlogswapen.

De erkende persoon bewaart een afschrift van het bericht en zendt een ander afschrift naar de koper.

G. OVERGANGSMAATREGELEN VOOR DE WAPEN- OF MUNITIEFABRIKANTEN, VOOR DE WAPEN- OF MUNITIEHANDELAARS EN VOOR DE WAPENMAKERS

De wet heeft voorzien in belangrijke overgangsmaatregelen ten behoeve van de wapen- en munitiefabrikanten, wapen- en munitiehandelaars en de wapenmakers die vóór 1 oktober 1991 hun verklaring van fabrikant, handelaar of maker hebben gedaan overeenkomstig het oude artikel 1 van de wet van 3 januari 1933.

De makelaars, de verzamelaars van verweer- en oorlogswapens en de fabrikanten van of handelaars in wapens voor wapenrekken kunnen de overgangsbepalingen niet genieten.

1. Voortzetting van de activiteiten

De personen die vóór 1 oktober 1991 een verklaring hebben gedaan van wapen- of munitiefabrikant, wapen- of munitiehandelaar of wapenmaker kunnen de activiteit bedoeld in de verklaring voortzetten gedurende een termijn van een jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wet van 30 januari 1991, dat wil zeggen *tot 30 september 1992*. Op die datum zullen zij hun activiteit moeten stopzetten, behalve indien zij een aanvraag tot erkenning hebben ingediend.

Vanaf 1 oktober 1991, en totdat zij hun erkenning hebben verkregen, zijn zij ertoe gehouden :

a) het oude register nr. 11bis, te gebruiken, maar zulks overeenkomstig de nieuwe bepalingen van het artikel 25, van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet 1933-1991 op de wapens, te weten met vermelding van de wapens die zij voorhanden houden;

b) het nieuw register model D, te gebruiken maar overeenkomstig de nieuwe bepalingen van de artikelen 22 en 23, 4° (onderdelen van en hulpstukken voor wapens) van het Koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens;

c) de nieuwe berichten van rechtstreekse uitvoer nr. 8 bedoeld in punt I,F4 over te zenden;

d) de nieuwe modellen van berichten van overdracht van jacht- of sportwapens over te zenden overeenkomstig artikel 25 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens, bedoeld in punt VI;

e) de activiteiten betreffende bepaalde verboden wapens en vuurwapens in te schrijven in het register nr. 10 — en niet langer in het model nr. 3 — overeenkomstig artikel 27 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Vanaf 1 januari 1992, worden zij bovendien verplicht de oude registers nr. 10, 11, 12 en 13 te gebruiken, overeenkomstig de nieuwe bepalingen van het artikel 23, 1°, 2° en 3° van het Koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens; dit betekent dat zij de wapens die zij voorhanden hebben eveneens moeten vermelden.

2. Indiening van de aanvraag tot erkenning

De personen die vóór 1 oktober 1991 een verklaring hebben gedaan van wapen- of munitiefabrikant, wapen- of munitiehandelaar of wapenmaker beschikken over een termijn van een jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wet van 30 januari 1991, *dus van 1 oktober 1991 tot 30 september 1992*, om hun aanvraag tot erkenning in te dienen bij de betrokken provinciegouverneur.

Indien zij hun aanvraag tot erkenning hebben ingediend voor het einde van die termijn, dat wil zeggen *vóór 30 september 1992*, kunnen zij hun activiteiten verder uitoefenen tot op het tijdstip waarop de gouverneur over hun aanvraag uitspraak doet, te weten *ten laatste tot 30 september 1993*.

Als bijlage bij de aanvraag tot erkenning moeten ten minste gaan :

- a) het inschrijvingsnummer bij het handelsregister;
- b) het BTW-nummer;
- c) het inschrijvingsnummer bij de RSZ;

3. Recours en cas de refus d'agrément.

Le recours adressé par une personne bénéficiant des mesures transitoires contre une décision de refus partiel ou total suspend les effets de cette décision. Les activités peuvent se poursuivre jusqu'au moment où il sera statué sur ce recours, soit au plus tard dans les 4 mois de la réception du recours.

4. Conséquences d'une décision de refus d'agrément.

La décision de refus d'agrément devient définitive à l'expiration du délai de recours, à savoir 1 mois après la notification de la décision de refus d'agrément, ou, en cas de recours, dès la notification du refus d'agrément par le ministre de la Justice.

Cette décision définitive fixe le délai dans lequel les personnes concernées doivent déposer toutes les armes à feu qu'elles détiennent du fait de leur activité chez une personne agréée. A compter de ce délai, la détention de ces armes est illégale. Les personnes concernées doivent déposer au Registre central des armes, dans le mois qui suit cette décision définitive tous les registres qu'elles ont tenus en exécution de l'ancienne loi et de ses arrêtés d'application. Un reçu leur est remis par le Commissaire général ou son délégué. (Registre central des armes, Commissariat général de la police judiciaire, rue des Quatre Bras, 13 à 1000 Bruxelles.)

5. Cessation d'activité sans demande d'agrément.

Il est probable que des personnes qui ont fait sous l'ancien régime la déclaration de fabricant, marchand d'armes ou de munitions ou d'artisan armurier n'envisagent pas de poursuivre leurs activités au delà du 1er octobre 1992 et ne demandent pas un agrément.

A compter de ce délai, ces personnes ne peuvent plus détenir d'armes et de munitions autrement que comme particuliers, c'est-à-dire avec les autorisations nécessaires.

Elles doivent également déposer au Registre central des armes, dans le mois qui suit cette date, soit avant le 1er novembre 1992, tous les registres qu'elles ont tenus en exécution de l'ancienne loi et de ses arrêtés d'application.

POUR EN SAVOIR PLUS ...

Articles 1, 2 et 27, al.2 de la loi de 1933-1991 sur les armes;

Article 24 de la loi du 30 janvier 1991;

Articles 2 à 8, 23, 24, 25, 33, 37 et 38 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

Article 4 de l'arrêté royal du 20 septembre 1991 relatif aux armes de panoplie.

II. LA DETENTION D'UNE ARME A FEU DE DEFENSE.**A. GENERALITES**

Sauf en cas d'exportation directe par le vendeur ou le cédant, la vente ou la cession d'armes à feu de défense est limitée aux personnes agréées et aux personnes munies d'une autorisation de détention.

La détention d'une arme de défense achetée en Belgique ou importée en Belgique par une personne autre qu'une personne agréée est subordonnée à la délivrance préalable d'une autorisation.

L'autorisation est délivrée au moyen d'un nouveau type de carnet à souches dont le modèle n° 4 est annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes. Cette formule remplace l'ancien modèle n° 4.

La loi permet maintenant au gouverneur de province de suspendre ou de retirer l'autorisation par décision motivée après avis du procureur du Roi.

B. AUTORITES COMPETENTES POUR LA DELIVRANCE DE L'AUTORISATION.

Si le demandeur est domicilié en Belgique, l'autorisation est délivrée par le chef de corps de la police communale urbaine ou rurale du domicile du futur détenteur, ou, à défaut de police communale, par le commandant de la brigade de gendarmerie locale.

3. Beroep in geval van weigering van de erkenning

Het beroep dat wordt ingesteld door een persoon die de overgangsbepalingen geniet tegen een beslissing houdende gehele of gedeeltelijke weigering schorst de gevolgen van die beslissing. De activiteit kan worden voortgezet tot op het tijdstip dat een uitspraak wordt gedaan betreffende het beroep, te weten ten laatste vier maanden na ontvangst van het beroep.

4. Gevolgen van een beslissing houdende weigering van de erkenning

De beslissing houdende weigering van de erkenning wordt definitief na het verstrijken van de termijn voor het beroep, te weten 1 maand na de kennisgeving van de beslissing houdende weigering van de erkenning, of, vanaf de kennisgeving van de weigering van de erkenning door de Minister van Justitie die uitspraak doet in beroep.

Die definitieve beslissing stelt de termijn vast binnen dewelke de betrokken personen alle vuurwapens die zij uit hoofde van hun activiteit voorhanden hebben, in bewaring moeten geven bij een erkend persoon. Van bij de aanvang van die termijn is het voorhanden hebben van vuurwapens onwettig. De betrokken personen moeten binnen de maand voldoen op die definitieve beslissing bij het Centraal Wapenregister alle registers neerleggen die zij hebben gehouden in uitvoering van de oude wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan. Een ontvangstbewijs wordt hen overhandigd door de Heer Commissaris-Generaal of zijn afgevaardigde. (Centraal Wapenregister, Commissariaat-Generaal van de gerechtelijke politie, Quatre Brasstraat, 13 te 1000 Brussel.)

5. Stopzetting van de activiteit zonder aanvraag tot erkenning

Waarschijnlijk zijn bepaalde personen die onder de oude regeling een verklaring hebben gedaan van wapen- of munitiefabrikant, wapen- of munitiehandelaar of wapenmaker niet van plan hun activiteit voort te zetten na 1 oktober 1992, en dienen zij dan ook geen aanvraag tot erkenning in.

Vanaf het ogenblik dat deze termijn verstreken is, mogen deze personen geen wapens of munitie voorhanden hebben dan als particulier, dit wil zeggen met de nodige vergunningen.

Ook zij moeten bij het Centraal Wapenregister, binnen de maand volgend op die datum, te weten vóór 1 november 1992, alle registers neerleggen die zij hebben gehouden in uitvoering van de oude wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

OM DAAR MEER OVER TE WETEN ...

Artikelen 1, 2 en 27, al. 2 van de wet van 1933-1991 op de wapens;

Artikel 24 van de wet van 30 januari 1991;

Artikelen 2 t/m 8, 23, 24, 25, 33, 37 en 38 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 betreffende de wapens voor wapenrekken.

II. HET VOORHANDEN HEBBEN VAN EEN VERWEER-VUURWAPEN**A. ALGEMEENHEDEN.**

Behalve in geval van rechtstreekse uitvoer door de verkoper of de overdrager is de verkoop of de overdracht van verweervuurwapens alleen toegestaan aan erkende personen en aan de personen die houder zijn van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen.

Indien een niet erkend persoon een in België aangekocht of in België ingevoerd verweervuwapen voorhanden wenst te houden, moet hem daartoe vooraf een vergunning worden uitgereikt.

De vergunning wordt uitgereikt door middel van een nieuw soort soucheboekje waarvan het model nr. 4 als bijlage bij het koninklijk besluit tot de uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens gaat. Dit formulier vervangt het oude model nr. 4.

De wet biedt thans aan de gouverneur de mogelijkheid om de vergunning bij een met redenen omkléde beslissing en na advies van de procureur des Konings de vergunning te schorsen of in te trekken.

B. AUTORITEITEN BEVOEGD VOOR HET UITREIKEN VAN DE VERGUNNING

Indien de aanvrager zijn woonplaats in België heeft, wordt de vergunning uitgereikt door de korpschef van de gemeentepolitie, stedelijk of landelijk, van de woonplaats van de persoon die het wapen in de toekomst voorhanden zal hebben of, indien er geen gemeentepolitie is, door de commandant van de plaatselijke rijks-wachtbrigade.

Si le demandeur n'est pas domicilié en Belgique, l'autorisation est délivrée par le ministre de la Justice ou son délégué de l'administration de la Sûreté publique.

C. INTRODUCTION DE LA DEMANDE D'AUTORISATION.

La demande d'autorisation de détention doit comprendre les éléments suivants et qui doivent faciliter l'examen de la demande:

1. L'identification du demandeur de l'autorisation : noms, prénoms, nationalité, adresse, lieu et date de naissance.
2. Si le demandeur de l'autorisation est une personne morale : la raison sociale ou la dénomination sociale, le siège social, l'identité du gérant, du président ou de l'administrateur délégué en fonction de la nature de la personne morale (S.A., S.P.R.L., S.C., A.S.B.L.,...)
3. La description générale de l'arme faisant l'objet de la demande d'autorisation et dont les éléments sont connus par le demandeur à ce stade : la nature de l'arme (pistolet, revolver, carabine à percussion annulaire ...) et le calibre de l'arme;
4. La mention que l'arme fait l'objet, soit d'une acquisition en Belgique, soit d'une importation;
5. L'adresse où l'arme sera détenue à titre principal;
6. Les motifs invoqués à l'appui de la demande d'autorisation.

D. RECOURS EN CAS DE REFUS DE DELIVRANCE D'UNE AUTORISATION DE DETENTION.

Dans l'hypothèse d'un refus opposé à la demande par le chef de corps de la police communale, ou lorsque celui-ci n'a pas statué sur cette demande endéans les trois mois de son introduction, le gouverneur de la province peut être saisi d'un recours.

Le recours est introduit par lettre recommandée dans le mois qui suit l'envoi de la lettre de refus ou qui suit l'expiration du délai de trois mois et doit être accompagné des mêmes éléments que ceux qui doivent être joints à la demande.

Le gouverneur est tenu de se prononcer dans les trois mois de l'introduction du recours, après avoir recueilli l'avis du procureur du Roi concerné.

E. DECISION.

L'autorité qui délivre l'autorisation de détention d'une arme de défense examine la demande en fonction des critères suivants:

1. Nature de l'arme faisant l'objet de la demande.

La catégorie des armes de défense comprend des armes de type et de nature différents depuis que le législateur a incorporé dans cette catégorie des armes longues à usage récréatif ou sportif comme les armes à percussion annulaire.

Il convient donc d'apprécier différemment des demandes portant sur des armes différentes et donc d'examiner les caractéristiques générales du type d'arme concerné par la demande.

Il ressort des travaux parlementaires que les demandes d'autorisation de détention d'une arme de défense destinée au sport ou à la chasse doivent être examinées avec moins de sévérité qu'une demande concernant une arme à but de défense comme une arme de poing (pistolet ou revolver) ou un riot gun. Toute personne honorable et pour laquelle la détention d'une arme à feu ne présente pas de risque particulier pour l'ordre public doit pouvoir obtenir une autorisation de détention pour une arme de défense destinée au sport, par exemple pour la pratique du sport dans le cadre d'un club de tir.

Parmi les armes de poing, il convient d'être plus attentif à propos d'une demande portant sur une arme de poing (pistolet ou revolver) à usage de défense que pour une arme de poing à configuration sportive.

2. Autres critères : motifs invoqués à l'appui de la demande, personnalité du demandeur et autres armes détenues.

3. Mesures de sécurité.

a) Il convient de s'assurer que la personne qui demande une autorisation est familiarisée avec la manipulation des armes à feu du type concerné. Les éléments suivants doivent être appréciés : service militaire accompli, possession d'une ou plusieurs autres armes à feu; affiliation à un club de tir; fréquentation régulière d'un stand de tir, ...

Indien de aanvragers geen woonplaats in België heeft, wordt de vergunning uitgereikt door de Minister van Justitie of door zijn gemachtigde van het Bestuur Openbare veiligheid.

C. INDIENING VAN DE AANVRAAG TOT VERKRIJGING VAN EEN VERGUNNING

De aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen moet volgende elementen bevatten ten einde het onderzoek van de aanvraag te vergemakkelijken :

1. De identificatie van de aanvrager van de vergunning, naam, voornamen, nationaliteit, adres, plaats en datum van geboorte.
2. Indien de aanvrager van de vergunning een rechtspersoon is : de firma of de naam van de vennootschap, de zetel van de vennootschap, de identiteit van de zaakvoerder of van de gedelegeerd bestuurder, afhankelijk van de aard van de rechtspersoon (N.V., B.V.B.A., C.V., V.Z.W., ...).
3. De algemene beschrijving van het wapen waarop de aanvraag van de vergunning betrekking heeft met vermelding van de elementen die op dat tijdstip reeds gekend zijn door de aanvrager : aard van het wapen (pistool, revolver, karabijn met randpercussie ...), en het kaliber van het wapen.
4. De vermelding dat het wapen in België is aangekocht of is ingevoerd;
5. Het adres waar het wapen over het algemeen voorhanden zal worden gehouden;
6. De redenen tot staving van de aanvraag.

D. BEROEP IN GEVAL VAN WEIGERING VAN DE AANVRAAG

Wanneer de aanvraag door de korpschef van de gemeentepolitie wordt geweigerd of wanneer deze laatste over de aanvraag geen uitspraak heeft gedaan binnen drie maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag, kan bij de provinciegouverneur beroep worden ingesteld.

Het beroep wordt ingediend bij aangetekend schrijven binnen de maand volgend op de verzending van de brief van weigering of op het verstrijken van de termijn van drie maand en moet vergezeld zijn van dezelfde elementen dan die welke bij de aanvraag moeten worden gevoegd.

De gouverneur moet uitspraak doen binnen drie maanden te rekenen vanaf de instelling van het beroep, zulks na het advies te hebben ingewonnen van de betrokken procureur des Konings.

E. BESLISSING

De autoriteit die de vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen uitreikt, onderzoekt de aanvraag op grond van de volgende criteria :

1. Aard van het wapen waarop de aanvraag betrekking heeft

De categorie van de verweerwapens bevat wapens van verschillende types en van verschillende aard sinds de wetgever in voornoemde categorie lange wapens bestemd voor de ontspanning of de sportbeoefening, zoals de wapens met randpercussie heeft ondergebracht.

Derhalve moeten de aanvragen die op verschillende soorten wapens betrekking hebben op een andere wijze worden onderzocht en beoordeeld en moeten de algemene karakteristieken van het type wapen waarop de aanvraag betrekking heeft in overweging worden genomen.

Uit de parlementaire werkzaamheden blijkt dat de aanvragen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen bestemd voor de sport of voor de jacht minder streng moeten worden onderzocht als een aanvraag betreffende een verweerwapen zoals een vuistvuurwapen (pistool of revolver) of een riot gun. Ieder eerbaar persoon die met het voorhanden hebben van een vuurwapen geen bijzonder gevaar doet ontstaan voor de openbare orde moet bijgevolg een vergunning kunnen verkrijgen tot het voorhanden hebben van een verweerwapen bestemd voor de sport, bijvoorbeeld voor het beoefenen van de schietsport in een vereniging.

Met betrekking tot vuistvuurwapens moet meer aandacht worden geschonken aan de aanvragen betreffende een vuistvuurwapen (pistool of revolver) bestemd voor het verweer, dan aan deze betreffende de vuistvuurwapens van sportieve aard.

2. Andere criteria : redenen tot staving van de aanvraag, persoonlijkheid van de aanvrager, en andere voorhanden gehouden wapens.

3. Veiligheidsmaatregelen

a) Er moet worden nagegaan of betrokkene vertrouwd is met het hanteren van vuurwapens van een dergelijk type. Daarbij kunnen volgende elementen in aanmerking worden genomen : vervullen van de militaire dienst, bezit van één of meer andere vuurwapens, lidmaatschap van een schietvereniging of regelmatige bezoeken aan een schietstand, ...

b) Le particulier qui demande une autorisation de détention d'une arme de défense doit prendre un minimum de garantie pour éviter tout usage accidentel ou un vol. Ce dernier aspect prend d'autant plus d'importance si d'autres armes sont détenues.

4. Les mineurs d'âge.

La vente des armes à feu aux mineurs d'âge est interdite.

Il ressort des travaux parlementaires que l'usage par un mineur d'âge d'une arme de défense détenue par un majeur n'est pas interdit par la loi dans le contexte de l'apprentissage ou de la pratique du tir sportif de l'accord et sous la surveillance des parents ou des personnes ayant autorité sur lui.

La situation concerne essentiellement des armes à percussion annulaire (ex. :22).

F. DELIVRANCE DE L'AUTORISATION

1. Le carnet à souches.

L'autorisation de détention d'une arme de défense est délivrée au moyen du carnet à souches conforme au modèle n° 4 annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes, qui remplace l'ancien modèle n° 4.

L'impression des carnet n°4 est centralisée au *Moniteur belge*, où les services compétents peuvent s'approvisionner gratuitement.

Au moment de la délivrance de l'autorisation, le talon du carnet est rempli, de même que la partie supérieure des volets A et B, relative à l'identité du titulaire, à la nature et au calibre de l'arme.

L'autorité qui délivre l'autorisation conserve le talon de l'autorisation et remet les volets A et B au titulaire de l'autorisation.

2. Acquisition de l'arme de défense.

A dater du jour de la délivrance des volets A et B du carnet à souches, le titulaire de l'autorisation dispose d'un délai de trois mois pour importer ou acquérir son arme, faute de quoi cette autorisation est caduque à l'expiration du délai.

Le titulaire de l'autorisation présentera les volets A et B à l'armurier ou au particulier cédant qui devra compléter les parties inférieures des volets A et B avec :

- a) les caractéristiques de l'arme acquise;
- b) son identité :

(1) s'il est une personne morale : dénomination ou raison sociale;

(2) s'il est une personne physique : nom, prénoms, nationalité, adresse, lieu et date de naissance;

c) le titre en fonction de quoi il opère la cession:

(1) s'il est une personne agréée : n° du certificat d'agrément;

(2) s'il n'est pas une personne agréée : lieu et date de délivrance de l'autorisation de détention (ou de l'autorisation d'acquisition ou du certificat d'immatriculation).

d) les lieux et date de la cession (« date de l'opération »);

Si l'arme est importée, cette formalité sera accomplie par le bureau des douanes, qui s'identifie et mentionne la date de l'importation.

Le volet A devra être conservé par le titulaire qui le remettra aux fins de contrôle à toute réquisition des membres des services visés à l'article 24 de la loi de 1933-1991 sur les armes. Il est recommandé aux particuliers de se munir de ce volet A chaque fois qu'ils se déplacent avec l'arme concernée.

Dans le mois de l'importation ou de l'acquisition, l'armurier, le particulier cédant ou le bureau des douanes devra renvoyer le volet B à l'autorité qui a délivré l'autorisation, telle que mentionnée sur le volet B, c'est-à-dire, soit le chef de corps de la police communale, soit le commandant de brigade de gendarmerie, soit le gouverneur de province s'il délivre l'autorisation sur recours, soit le ministre de la Justice, Administration de la sûreté publique, si le particulier n'est pas domicilié en Belgique.

Cette formalité témoigne en fait de la détention de l'arme par le titulaire de l'autorisation.

3. Acquisition des munitions.

La délivrance de l'autorisation de détention donne au titulaire le droit d'acquérir des munitions pour cette arme sans autre autorisation. La présentation de l'autorisation au moment de l'acquisition

b) De particulier die een vergunning aanvraagt tot het voorhanden hebben van een verweerwapen moet een minimum van maatregelen treffen ten einde te voorkomen dat het wapen accideentel wordt gebruikt of dat het wordt gestolen. Dit laatste aspect wint aan belangrijkheid indien andere wapens voorhanden worden gehouden.

4. De minderjarigen

De verkoop van vuurwapens aan minderjarigen is verboden.

Uit de parlementaire werkzaamheden blijkt dat het gebruik door een minderjarige van een verweerwapen in het bezit van een meerderjarige niet verboden is door de wet in de context van het leren of het beoefenen van de schietsport met het akkoord en onder toezicht van de ouders of van de personen die over hem gezag uitoefenen.

Deze toestand betreft voornamelijk wapens met ringvormige percussie (.22).

F. UITREIKING VAN DE VERGUNNING

1. Het soucheboekje

De vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen wordt uitgereikt door middel van een soucheboekje overeenkomstig het model nr. 4 dat als bijlage gaat bij het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens, en dat het oude model nr. 4 vervangt.

Het drukken van de soucheboekjes nr. 4 gebeurt uitsluitend bij het *Belgisch Staatsblad*, waar de bevoegde diensten zich gratis kunnen bevoorraden.

Bij de uitreiking van de vergunning wordt de souche van het boekje ingevuld, evenals het bovenste gedeelte van de delen A en B, betrekking hebbende op de identiteit van de houder, de aard en het kaliber van het wapen.

De overheid die de vergunning uitreikt bewaart de souche van de vergunning en overhandigt de delen A en B aan de houder van de vergunning.

2. Het aanschaffen van een verweerwapen

Te rekenen vanaf de dag waarop de delen A en B van het soucheboekje zijn uitgereikt beschikt de houder van de vergunning over een termijn van drie maanden om het wapen in te voeren of aan te schaffen; zoniet vervalt de vergunning na afloop van die termijn.

De houder van de vergunning legt de delen A en B over aan de wapenmaker of aan de particulier die het wapen overdraagt, die de onderste gedeeltes van de delen A en B dient aan te vullen met :

a) de kenmerken van het aangeschafte wapen;

b) zijn identiteit :

(1) als het een rechtspersoon betreft : naam of firmanaam;

(2) als het een natuurlijke persoon betreft : naam, voornamen, nationaliteit, adres, geboorteplaats en -datum;

c) de titel in functie waarvan hij de overdracht uitvoert:

(1) als hij een erkend persoon is : nr. van het getuigschrift van erkenning;

(2) als het geen erkend persoon is : plaats en datum van de uitreiking van de vergunning tot het voorhanden hebben (of van de verkrijgsvergunning of van het inschrijvingsgetuigschrift).

d) de plaats en datum van de overdracht (« verrichtingsdatum »).

Indien het wapen wordt ingevoerd, moet die formaliteit worden vervuld door het betrokken douanekantoor dat zijn adres aanbrengt op het formulier alsmede de datum van de invoer.

Deel A moet worden bewaard door de houder van de vergunning die ertoe is gehouden het te overhandigen aan de leden van de diensten bedoeld in artikel 24 van de wet van 1933-1991 op de wapens wanneer die in het kader van het door hen uitgeoefende toezicht daarom verzoeken. Aan de particulieren wordt aanbevolen het deel A bij zich te dragen wanneer zij zich met het daarop betrekking hebbende wapen verplaatsen.

Binnen een maand te rekenen vanaf de invoer of de aankoop van het wapen moet de wapenmaker, de particulier die het wapen overdraagt of het douanekantoor deel B terugsturen naar de autoriteit die de vergunning heeft uitgereikt, zoals zij vermeld staat op deel B, dat wil zeggen naar de korpschef van de gemeentepolitie, ofwel de commandant van de rijkswachbrigade, ofwel, in geval van beroep, de provinciegouverneur; ofwel de Minister van Justitie, Bestuur Openbare veiligheid, indien de particulier geen woonplaats heeft in België.

Zodoende wordt feitelijk het bewijs geleverd dat het wapen door de houder van de vergunning voorhanden wordt gehouden.

3. Aankoop van munitie

De uitreiking van de vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen geeft aan de houder ervan het recht om zonder enige andere vergunning munitie voor dat wapen te kopen. Het is

des munitions est obligatoire, de même que l'inscription des différentes mentions dans le registre du modèle C annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

Une autorisation de détention peut cependant être limitée à la détention de l'arme à l'exclusion des munitions, par exemple pour une personne dont la demande d'autorisation exclut le tir. Dans ce cas, cette mention figure sur les volets A et B.

4. Modification des mentions du volet A.

En cas de changement de domicile ou de toute autre circonstance susceptible de modifier une mention relative au titulaire ou à l'arme, ou de perte, de destruction ou de vol de celle-ci, le titulaire de l'autorisation devra informer l'autorité qui a délivré l'autorisation (la police communale ou la gendarmerie locale, le gouverneur de province en cas de recours ou le ministre de la Justice s'il s'agit d'une personne non domiciliée en Belgique) endéans un délai de quinze jours à dater de la survenance de cet événement.

G. ARME DE DEFENSE DECOUVERTE OU ACQUISE PAR SUCCESSION.

1. Introduction de la demande d'autorisation de détention.

En cas de découverte d'une arme de défense, ou d'acquisition de cette arme par voie successorale, le possesseur de l'arme, par exemple l'héritier ou le légataire, doit introduire une demande d'autorisation de détention *dans les 3 mois* de la découverte ou de l'acquisition, dans les mêmes conditions que s'il avait acheté ou importé cette arme.

Dans la mesure du possible, le demandeur joint à sa demande tout document permettant à l'autorité compétente d'établir son droit sur cette arme;

2. Détention provisoire de l'arme.

Le possesseur de l'arme peut détenir à titre provisoire cette arme jusqu'au moment où l'autorité auprès de laquelle il a introduit la demande d'autorisation aura statué. En cas de recours, la détention provisoire est prolongée.

L'autorité auprès de laquelle il a introduit sa demande d'autorisation de détention peut cependant interdire cette détention provisoire s'il apparaît que cette détention peut porter atteinte à l'ordre public. Cette décision est motivée et doit être notifiée à l'intéressé par lettre recommandée avec accusé de réception.

3. Formalités de la délivrance de l'autorisation.

Si l'autorisation de détention est accordée, elle est remplie de manière similaire à la procédure normale de délivrance, mais en tenant compte de l'absence d'un cessionnaire ou d'un vendeur. Le propriétaire de l'arme se présente auprès de l'autorité compétente et se munit de l'arme concernée pour permettre son identification.

H. MESURES TRANSITOIRES POUR LES ARMES DE CHASSE OU DE SPORT QUE LA LOI DU 30 JANVIER 1991 CLASSE DANS LA CATEGORIE DES ARMES DE DEFENSE.

Le législateur a voulu offrir des garanties aux particuliers qui possèdent des armes acquises au moment où leur vente était libre. La loi et l'arrêté royal qui l'exécute organisent une régularisation aisée de leur situation.

1. Armes concernées par la procédure d'immatriculation simplifiée.

Cette disposition s'applique :

- a) aux armes à feu longues à percussion annulaire (*notamment les carabines .22*);
- b) aux armes longues semi-automatiques;
- c) aux pièces détachées d'armes de défense qui sont soumises à l'épreuve (voir point VIIA.);
- d) aux accessoires qui, montés sur une arme de chasse et de sport, ont pour effet de ranger cette arme dans la catégorie des armes de défense (voir point VIIB.).

verplicht de vergunning over te leggen bij de aankoop van die munitie, en tevens moeten de verschillende vermeldingen in het register van het model C dat als bijlage bij het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens gaat, worden ingeschreven.

De vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen kan evenwel worden beperkt tot het voorhanden hebben van een wapen zonder de daarbij horende munitie, bijvoorbeeld met betrekking tot een persoon waarvan de aanvraag het schieten uitsluit. In dat geval moet zulks worden vermeld op de delen A en B.

4. Wijziging van de vermeldingen op deel A

In geval van wijziging van woonplaats of van enige andere omstandigheid die de wijziging van een vermelding met betrekking tot de houder of tot het wapen meebrengt, of bij verlies, vernietiging of diefstal van het wapen, moet de houder van de vergunning daarvan binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf het plaatsvinden van dit feit, kennis geven aan de autoriteit die de vergunning heeft uitgereikt (de gemeentepolitie of de plaatselijke rijkswachtbrigade, de provinciegouverneur in geval van beroep of de Minister van Justitie indien betrokkene geen woonplaats heeft in België).

G. VERWEERWAPEN DAT ONTDEKT WERD OF DOOR ERFENIS WERD VERKREGEN.

1. Indienen van een aanvraag van een vergunning tot voorhanden hebben

Wanneer een verweerwapen wordt ontdekt of door erfenis wordt verkregen, moet de eigenaar van het wapen, bijvoorbeeld de erfgenaam of de legataris, binnen drie maanden te rekenen vanaf de ontdekking of de verkrijging een aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen indienen met inachtneming van dezelfde voorwaarden als hij het wapen zou hebben gekocht of ingevoerd.

In de mate van het mogelijke voegt de aanvrager elk document dat van aard is de bevoegde overheid in staat te stellen zijn eigendomsrecht op dat wapen vast te stellen.

2. Voorlopig voorhanden hebben van een wapen

De eigenaar van het wapen kan het voorlopig voorhanden hebben tot op het tijdstip waarop de autoriteit waarbij de aanvraag is ingediend, uitspraak doet. Wanneer beroep is ingesteld wordt het voorlopig voorhanden hebben verlengd.

De autoriteit waarbij de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen is ingediend kan evenwel een dergelijk voorlopig voorhanden hebben verbieden: indien blijkt dat zulks nadelig kan zijn voor de openbare orde en bij een met redenen omklede beslissing waarvan schriftelijk kennis moet worden gegeven aan betrokkene. Deze beslissing is met redenen omkleed en moet aan de betrokkene ter kennis worden gebracht bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.

3. Formaliteiten bij de afgifte van de vergunning

Indien de vergunning tot het voorhanden hebben wordt verleend, wordt zij ingevuld overeenkomstig de gewone procedure van afgifte mits rekening gehouden wordt met het feit dat de overdrager of de verkoper afwezig zijn. De eigenaar van het wapen biedt zich bij de bevoegde overheid en brengt het wapen met zich mee teneinde de identificatie ervan mogelijk te maken.

H. OVERGANGSMAATREGELEN BETREFFENDE DE JACHT- EN SPORTWAPENS DIE DOOR DE WET VAN 30 JANUARI 1991 WORDEN GERANGSCHIKT IN DE CATEGORIE VAN DE VERWEERWAPENS

De wetgever heeft bepaalde waarborgen willen bieden aan de particulieren die wapens bezitten die zijn aangekocht op een tijdstip waarop de verkoop ervan vrij kon geschieden. De wet en het koninklijk besluit voorzien in een eenvoudige regularisatie van de situatie van die personen.

1. Wapens waarop de procedure van vereenvoudigde inschrijving betrekking heeft

Deze bepaling is van toepassing op :

- a) de lange vuurwapens met randpercussie (*onder meer de karabijnen .22*);
- b) de lange halfautomatische wapens;
- c) onderdelen van verweerwapens die aan de proef onderworpen zijn (zie punt VII. A.);
- d) De hulpstukken die, aangebracht op een jacht- of sportwapen, tot gevolg hebben dat een wapen in de categorie van de verweerwapens wordt ondergebracht (zie punt VII.B.).

2. Immatriculation simplifiée.

Les personnes qui, à la date d'entrée en vigueur de la loi, soit le 1er octobre 1991, détiennent sans autorisation ou sans certificat d'immatriculation, une arme de chasse ou de sport que cette loi classe dans la catégorie des armes de défense doivent la faire immatriculer de la manière suivante :

a) Le propriétaire de l'arme se présente le 30 septembre 1992 au plus tard à la police communale urbaine ou rurale de son domicile, ou, à défaut de police communale, à la brigade de gendarmerie;

b) Il se munit de l'arme concernée et, dans la mesure du possible, de tout document permettant à la police de vérifier que l'arme est bien concernée par la mesure transitoire, par exemple une notice technique;

c) Il peut mandater pour l'immatriculation une personne qui aura obtenu un agrément, par exemple un armurier, en lui remettant une procuration et une photocopie de sa carte d'identité;

d) L'immatriculation est immédiate, au sens où le préposé de la police ou de la gendarmerie remplit directement le talon et les deux volets du carnet à souches conforme au modèle n°4 annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes. (et non plus l'ancien certificat d'immatriculation du modèle n°8).

e) L'immatriculation est gratuite en ce sens qu'elle ne peut pas donner lieu à la perception d'un droit, d'une taxe ou d'une redevance.

f) Il n'est pas justifié de saisir l'arme, même temporairement, à l'occasion de l'immatriculation.

g) Le préposé de la police ou de la gendarmerie remet le volet A à la personne qui s'est présentée;

3. Conséquence de l'immatriculation simplifiée.

L'autorisation de détention délivrée dans le cadre de cette procédure d'immatriculation simplifiée est assimilée sur tous les points à une autorisation de détention.

Le volet A devra être conservé par le titulaire qui le remettra aux fins de contrôle à toute réquisition des membres des services visés à l'article 24 de la loi. Il est recommandé aux particuliers de se munir de ce volet A chaque fois qu'ils se déplacent avec l'arme concernée.

Le titulaire est tenu d'informer, dans les 15 jours suivant la modification d'une mention de cette autorisation, la police communale de son domicile ou, à défaut de police communale, la gendarmerie.

4. Armes exclues de la procédure d'immatriculation simplifiée.

Ne peuvent bénéficier de cette procédure simplifiée les armes à feu longues à percussion annulaire ou semi-automatiques qui ont déjà été rangées dans la catégorie des armes de défense par un arrêté royal avant l'entrée en vigueur de la loi, par exemple du fait que la longueur du canon lisse est inférieure à 60 cm., que leur crosse est coulissante, repliable ou facilement démontable, parce qu'elles constituent une version dérivées ou une copie d'une arme de guerre, parce qu'elles tirent une munition pour pistolet ou revolver, etc ... (voir à ce sujet la circulaire technique sur les armes publiée dans ce même moniteur).

Ne peuvent également bénéficier de cette procédure d'immatriculation simplifiée les armes qui sont rangées dans la catégorie des armes de guerre par la loi, parce qu'elles ont l'apparence d'une arme à feu automatique de guerre. Ce type d'arme de guerre bénéficie de mesures transitoires spécifiques qui sont exposées au point IVB.

La procédure d'immatriculation n'est pas nécessaire pour les armes longues qui bénéficient du régime particulier des armes de défense pour la chasse. (voir point II, J).

I. VALEUR DES CERTIFICATS D'IMMATRICULATION ET DES AUTORISATIONS D'ACQUISITION DELIVRES SOUS LE REGIME DE LA LOI DE 1933.

Les certificats d'immatriculation d'une arme de défense délivrés avant l'entrée en vigueur de la nouvelle loi, en vertu de l'article 14 de la loi du 3 janvier 1933, ont valeur d'autorisation de détention d'une arme de défense. C'est par exemple le cas des certificats délivrés lors de l'immatriculation de « riot-guns » (A.R. du 29 décembre 1988).

2. Vereenvoudigde inschrijving

De personen die op de datum van inwerkingtreding van de wet, te weten op 1 oktober 1991, zonder vergunning of immatriculatiegetuigschrift, een jacht- of sportwapen voorhanden hebben, dat door deze wet in de categorie van de verweerwapens wordt gerangschikt, moeten het op de volgende wijze laten inschrijven :

a) de eigenaar van het wapen meldt zich ten laatste op 30 september 1992 bij de gemeentepolitie, stedelijk of landelijk, van zijn woonplaats, of indien er geen gemeentepolitie is, bij de rijkswachtbrigade;

b) hij brengt het betrokken wapen mee alsook, indien mogelijk, enig document dat aan de politie de mogelijkheid biedt na te gaan of de overgangmaatregelen wel degelijk van toepassing is op het wapen, bijvoorbeeld door een technische handleiding;

c) hij kan een wapenmaker die erkend zal geweest zijn, met de inschrijving belasten, door hem een volmacht en een fotokopie van zijn identiteitskaart te overhandigen;

d) de inschrijving vindt onmiddellijk plaats, in die zin dat de daartoe aangestelde persoon bij de politie of de rijkswacht aan betrokkene meteen deel A van het soucheboekje overhandigt, dat is opgesteld overeenkomstig het model nr. 4 dat als bijlage bij het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens gaat (en niet langer het oude immatriculatiegetuigschrift van model nr. 8);

e) de immatriculatie geschiedt kosteloos aangezien zij geen aanleiding kan geven tot het innen van een recht, een taks of een retributie;

f) Het is niet verantwoord het wapen, zelfs tijdelijk, in beslag te nemen, ter gelegenheid van de inschrijving.

g) De aangestelde van de politie of de rijkswacht overhandigt het deel A aan de persoon die zich heeft aangeboden.

3. Gevolg van de vereenvoudigde inschrijving

De vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen die is uitgereikt in het kader van de procedure van vereenvoudigde inschrijving wordt op alle punten gelijkgesteld met een normale vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen.

Deel A wordt bewaard door de houder die het moet overleggen aan de leden van de diensten bedoeld in artikel 24 van de wet wanneer die in het kader van het door hen uitgeoefende toezicht daarom verzoeken. Aan de particulieren wordt aanbevolen deel A bij zich te dragen telkens wanneer ze zich met het wapen verplaatsen;

De houder is ertoe gehouden binnen vijftien dagen te rekenen vanaf de wijziging van een vermelding op de vergunning, daarvan kennis te geven aan de gemeentepolitie van zijn woonplaats, of wanneer er geen gemeentepolitie is, aan de rijkswacht.

4. Wapens uitgesloten van de procedure van vereenvoudigde inschrijving

Kunnen niet worden ingeschreven de lange vuurwapens met randpercussie of de lange halfautomatische vuurwapens die door een koninklijk besluit vóór de inwerkingtreding van de wet zijn gerangschikt in de categorie van de verweerwapens, bijvoorbeeld omdat de lengte van de gladde loop minder dan zestig centimeter bedraagt, omdat het wapen een glijdende, plooibare of gemakkelijk afneembare kolf bezit, omdat het een afgeleide versie of een kopie van een oorlogswapen betreft... (zie in dit verband in ditzelfde nummer van het Staatsblad de technische circulaire betreffende de wapens).

Kunnen evenmin genieten van de vereenvoudigde inschrijving, de wapens die door de wet worden gerangschikt in de categorie van de oorlogswapens omdat zij het uitzicht hebben van een automatisch oorlogsvuurwapen (zie punt IV. B. voor de overgangmaatregelen)

De procedure van inschrijving wordt niet vereist voor de lange wapens die onder de bijzondere regeling inzake verweerwapens voor de jacht vallen. (zie punt II, J)

I. GELDIGHEID VAN DE IMMATRICULATIEGETUIGSCHEFTEN EN DE AANKOOPVERGUNNINGEN UITGEREIKT ONDER DE REGELING VASTGELEGD IN DE WET VAN 1933

De immatriculatiegetuigschriften voor verweerwapens die op grond van artikel 14 van de wet van 3 januari 1933 zijn uitgereikt voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet blijven geldig als vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de getuigschriften die werden uitgereikt bij de inschrijving van riot-guns (K.B. van 29 december 1988).

La loi de 1991 assimile les autorisations d'acquisition (ancien modèle) délivrées en vertu des articles 5 et 6 de la loi du 3 janvier 1933 aux nouvelles autorisations de détention.

Ces certificats et ces autorisations d'acquisition (ancien modèle) ne doivent pas être remplacés par une autorisation de détention du nouveau modèle et sont, à dater du 1er octobre 1991, soumis au même régime que les autorisations de détention d'une arme de défense.

J. CAS PARTICULIER : LES ARMES DE DEFENSE POUR LA CHASSE

Le législateur a voulu soumettre au régime d'autorisation la détention d'armes longues semi-automatiques.

Un régime particulier a cependant été conçu pour la détention d'armes longues semi-automatiques de chasse par des chasseurs. Il a en effet été estimé que les exigences posées à l'octroi d'un permis de chasse sont de nature à rencontrer l'objectif poursuivi.

Il s'agit des armes à feu longue semi-automatiques, conçue pour la chasse et dont le chargeur ou le magasin a une capacité de deux cartouches au plus et est inamovible ou intransformable.

La vente, la cession ou l'importation d'une arme à feu de défense de ce type est autorisée au titulaire d'un permis de chasse, sans qu'il doive obtenir une autorisation de détention. Le vendeur suit les formalités d'une cession d'une arme de chasse et de sport (formulaire n° 9, voir point VI.)

Le particulier qui a acquis ce type d'arme peut la détenir pendant dix ans suivant la délivrance du permis de chasse. Il n'est pas tenu d'être titulaire d'un permis de port d'arme pour pouvoir porter cette arme de défense à l'occasion de la chasse, et il ne doit justifier d'aucun autre motif légitime pour porter cette arme à l'occasion de la chasse.

Le titulaire du permis de chasse peut, sans permis de port d'arme transporter ce type d'arme dans les conditions définies à l'article 17, 2° de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes de son domicile à sa résidence ou d'un de ces lieux vers un lieu ou la chasse est organisée.

Sont assimilés au permis de chasse délivré en Belgique les permis ou licences équivalents dont une liste sera prochainement publiée au *Moniteur belge*.

POUR EN SAVOIR PLUS

Articles 5, 6, 14 et 15 de la loi de 1933-1991 sur les armes.

Articles 9 à 14 et 34 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

Article 25, § 1er et 2, de la loi du 30 janvier 1991 modifiant la loi du 3 janvier 1933 et modifié par l'article 114 de la loi du 20 juillet 1991 portant des dispositions sociales et diverses.

III. LE PERMIS DE PORT D'ARME DE DEFENSE.

La personne physique titulaire d'une autorisation de détention ne peut porter l'arme qu'il est autorisé à détenir comme il l'entend. On peut déduire des travaux préparatoires, de la doctrine et de la jurisprudence que « porter une arme » s'entend par : se saisir de l'arme, la tenir sur soi, dans une poche ou un étui, ou encore l'avoir à portée de main.

A. CIRCONSTANCES DU PORT D'UNE ARME DE DEFENSE SANS PERMIS DE PORT D'ARME.

Le titulaire d'une autorisation de détention d'une arme de défense peut porter cette arme dans l'habitation où il a établi son domicile ou sa résidence.

En dehors de son domicile ou de sa résidence, il peut également, conformément à l'article 17 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes :

1. Transporter cette arme sur le trajet entre son domicile et sa résidence, et entre un de ces lieux et un stand de tir ou sur le lieu où une personne agréée exerce son activité, par exemple une armurerie.

Dans ce cas, l'arme transportée doit être non chargée et placée hors de portée :

a) Soit dans une valise fermée à clef,

b) Soit dans un emballage quelconque à la condition que l'arme soit munie d'un dispositif indépendant empêchant temporairement son utilisation, par exemple un verrou sur le pontet.

De wet van 1991 stelt de aankoopvergunningen die zijn uitgereikt op grond van de artikelen 5 en 6 van de wet van 3 januari 1933 gelijk met de nieuwe vergunningen tot het voorhanden hebben van een wapen.

Die getuigschriften en vergunningen (oud model) mogen niet worden vervangen door het nieuwe model van vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen en worden vanaf 1 oktober 1991 onderworpen aan dezelfde regeling als de vergunningen tot het voorhanden hebben van een verweerwapen.

J. BIJZONDER GEVAL : DE VERWEERWAPENS GEBRUIKT VOOR DE JACHT

De wetgever heeft het voorhanden hebben van lange, halfautomatische wapens willen onderwerpen aan een vergunningsregeling.

Een bijzondere regeling werd nochtans uitgewerkt met betrekking tot het voorhanden hebben van lange, halfautomatische jachtwapens door jagers. Er is inderdaad geoordeeld dat de vereisten gesteld voor de toekenning van een jachtvergunning voldoen aan de nagestreefde doelstelling.

Het betreft hier lange, halfautomatische vuurwapens, die zijn ontworpen voor de jacht en waarvan de lader of het magazijn ten hoogste twee patronen kan bevatten en niet kan worden weggenomen of omgevormd.

De verkoop, de overdracht of de invoer van een dergelijk verweerwapen is toegestaan aan de houder van een jachtvergunning, zonder dat deze laatste een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen moet verkrijgen. De verkoper schikt zich naar de formaliteiten vereist bij de verkoop van een jacht- of sportwapen. (model nr. 9, zie punt VI.)

De particulier die een dergelijk wapen heeft aangekocht, mag het gedurende tien jaar te rekenen vanaf de uitreiking van de jachtvergunning voorhanden houden.

Hij moet geen houder zijn van een vergunning tot het dragen van een wapen om dit verweerwapen te mogen dragen bij de jacht, en hij moet geen andere gegronde reden aantonen om dit wapen te dragen ter gelegenheid van de jacht.

De houder van de jachtvergunning, mag zonder vergunning tot het dragen van een wapen dit type wapen vervoeren in de voorwaarden bepaald in het artikel 17, 2° van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens, van zijn woonplaats naar zijn verblijfplaats of van één van die plaatsen naar de plaats waar de jacht ingericht wordt.

Gelijkwaardige vergunningen waarvan eertlang een lijst zal worden bekendgemaakt in het *Belgische Staatsblad* worden gelijkgesteld met de jachtvergunning uitgereikt in België.

OM DAAR MEER OVER TE WETEN...

Artikelen 5, 6, 14 en 15 van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikelen 9 tot 14 en 34 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikel 25, § 1 en 2, van de wet van 30 januari 1991 tot wijziging van de wet van 3 januari 1933 en gewijzigd door het artikel 114 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen.

III. VERGUNNING TOT HET DRAGEN VAN EEN VERWEERWAPEN

De natuurlijke persoon die houder is van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen mag dat wapen daarom nog niet naar believen bij zich dragen. Uit de voorbereidende werkzaamheden, uit de rechtsleer en de rechtspraak kan worden opgemaakt dat het begrip « een wapen dragen » wordt opgevat als het wapen nemen, het bij zich houden in een zak of in een etui of nog het binnen handbereik hebben.

A. OMSTANDIGHEDEN WAARIN EEN VERWEERWAPEN MAG WORDEN GEDRAGEN ZONDER VERGUNNING DAARTOE

De houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen mag dit wapen dragen in de woning waar hij zijn woonplaats of zijn verblijfplaats heeft gevestigd.

Buiten zijn woonplaats of zijn verblijfplaats kan hij overeenkomstig artikel 17 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens eveneens :

1. Het wapen vervoeren wanneer hij zich van zijn woonplaats naar zijn verblijfplaats begeeft of van één van die plaatsen naar een schietbaan of naar de plaats waar een erkend persoon zijn activiteit uitoefent, bijvoorbeeld een wapenhandel.

In dat geval moet het wapen in ongeladen toestand en buiten handbereik worden vervoerd :

a) hetzij in een afgesloten handkoffer,

b) hetzij in een willekeurige verpakking op voorwaarde dat het wapen uitgerust is met een onafhankelijk mechanisme dat het afvuren tijdelijk belet, bijvoorbeeld een grendel op de trekker;

2. Porter cette arme sur le pas de tir d'un stand de tir, à savoir l'endroit précis où l'on se tient pour tirer sur la cible et pour charger l'arme. Le port de l'arme dans un autre endroit du stand est exclus. Seuls bénéficient de cette dérogation à l'obligation du permis de port d'arme les stands :

a) Dont l'accès est réservé par l'exploitant à certains particuliers ou à certaines organisations et à leurs membres,

b) et dont l'exploitation est dûment autorisée par l'autorité administrative (permis d'exploitation de classe I délivré sur base du Règlement Général sur la Protection du Travail).

Dans ces deux hypothèses, le titulaire doit être porteur de l'autorisation de détention.

B. CIRCONSTANCES OU LE PERMIS DE PORT EST EXIGÉ.

Dans les autres cas, le titulaire d'une autorisation de détention d'une arme de défense ne peut porter cette arme en dehors de son domicile ou de sa résidence que :

1. S'il justifie d'un motif légitime,
2. et s'il est titulaire d'un permis de port d'arme,
3. et en respectant les conditions du port qui y figurent.

Il est à noter que la personne qui veut porter une arme de défense dans un stand de tir en dehors du pas de tir, par exemple pour pratiquer le tir sur plusieurs cibles, ou sur un parcours de tir, doit obtenir un permis de port d'arme de défense.

C. CONDITIONS DE DELIVRANCE D'UN PERMIS DE PORT D'ARME DE DEFENSE.

La demande de permis de port d'arme est adressée au gouverneur de province. Si le demandeur n'est pas domicilié en Belgique, la demande est adressée au Ministère de la Justice, Administration de la Sécurité publique.

Le permis de port d'arme est délivré pour une durée maximale de trois ans. Le permis peut bien sûr être délivré pour une durée plus courte. Le titulaire du permis qui le souhaite devra solliciter son renouvellement avant l'issue du terme fixé par le gouverneur.

Le renouvellement du permis de port d'arme à son échéance se fait par une prolongation de la validité du permis. Au delà du second renouvellement ou si les conditions ont été modifiées, la délivrance d'un nouveau permis est indiquée.

La loi prévoit explicitement que le permis de port d'arme mentionne les conditions auxquelles est subordonné le port de l'arme. C'est la raison pour laquelle le demandeur doit faire état des motifs pour lesquels il demande ce permis et des circonstances dans lesquelles le port est prévu.

D. ANCIENS PERMIS DE PORT D'ARME.

Les permis de port d'arme de défense délivrés sous l'empire de l'ancienne loi restent valables, de même que les conditions auxquelles ces permis ont été délivrés.

La durée de validité de ces permis est cependant limitée à trois années à compter de l'entrée en vigueur de la loi du 30 janvier 1991, à moins bien sûr que le permis n'ait été délivré avec une durée de validité qui viendrait à échéance avant cette date.

Avant l'issue de ce délai, le titulaire du permis qui le souhaite devra solliciter un nouveau permis auprès du gouverneur de la province.

Il est noté que les permis de « transport d'arme » sont caducs de par l'application de l'article 17, 2° de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

E. PERMIS DE PORT D'ARME POUR CERTAINES ARMES DE DEFENSE.

La loi de 1933-1991 sur les armes prévoit une mesure transitoire particulière pour les chasseurs qui détiennent, à l'entrée en vigueur de la loi, une arme semi-automatique qui ne répond pas aux caractéristiques prévues à l'article 5, al.3 et 6, § 3 de la loi, et qui souhaitent porter cette arme de défense pour la chasse.

Ces armes de défense doivent d'abord être immatriculées conformément à l'article 34 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes selon la procédure exposée au point II.H.2. Les chasseurs pourront alors obtenir auprès du gouverneur un permis de port d'arme de défense limité à l'exercice de la chasse.

2. het wapen dragen op de vuurlijn van een schietbaan, d.w.z. de precieze plaats waar men zich houdt om naar de schietschijven te schieten en het wapen te herladen. Het dragen van de wapen in een andere plaats van de schietstand is uitgesloten. Alleen de schietstanden :

a) waarvan de toegang door de uitbater wordt gereserveerd voor bepaalde particulieren of voor bepaalde organisaties en de leden ervan,

b) waarvan de uitbating op geldige wijze is toegestaan door de administratieve overheid (uitbatingvergunning eerste klasse uitgegeven op grond van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming).

In deze twee gevallen moet de houder de vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen bij zich houden.

B. OMSTANDIGHEDEN WAARIN DE VERGUNNING TOT HET DRAGEN VAN EEN WAPEN IS VEREIST

In de andere gevallen mag de houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen dit wapen buiten zijn woonplaats of zijn verblijfplaats slechts dragen indien hij :

1. daartoe een wettige reden bezit;
2. en houder is van een vergunning tot het dragen van een wapen;
3. en de voorwaarden met betrekking tot het dragen van een wapen, die op de vergunning zijn vermeld, in acht neemt.

Er moet worden opgemerkt dat een persoon die op een schietbaan een verweerwapen wenst te dragen buiten de vuurlijn, bijvoorbeeld om op verschillende doelwitten te schieten, of op een schietparkerings vergunning tot het dragen van een verweerwapen moet verkrijgen.

C. VOORWAARDEN VAN DE UITREIKING VAN EEN VERGUNNING TOT HET DRAGEN VAN EEN WAPEN

De aanvraag voor een vergunning tot het dragen van een wapen wordt ingericht tot de provinciegouverneur. Indien de aanvrager geen woonplaats heeft in België, moet hij zijn aanvraag richten tot het Ministerie van Justitie, Bestuur Openbare veiligheid.

De vergunning tot het dragen van een wapen wordt uitgereikt voor een duur van ten hoogste drie jaar. De vergunning kan uiteraard voor een kortere duur worden uitgereikt. Vóór het verstrijken van die termijn moet de houder van de vergunning, indien hij zulks wenst, om de hernieuwing ervan verzoeken.

Bij het verstrijken van de vergunning tot het dragen van een wapen, geschiedt de hernieuwing door een verlenging van de geldigheid van de vergunning. Na de tweede hernieuwing of indien de voorwaarden gewijzigd zijn, is de uitreiking van een nieuwe vergunning aangewezen.

De wet bepaalt uitdrukkelijk dat de vergunning tot het dragen van een wapen de voorwaarden moet vermelden waaraan het dragen van het wapen is onderworpen. Daarom moet de aanvrager de redenen aangeven waarom hij de vergunning aanvraagt alsook de omstandigheden waarin hij het wapen zal dragen.

D. OUDE VERGUNNINGEN TOT HET DRAGEN VAN EEN WAPEN

De vergunningen tot het dragen van een verweerwapen die zijn uitgereikt krachtens de oude wet blijven geldig, net als de voorwaarden waaronder die vergunningen zijn uitgereikt.

De geldigheidsduur van die vergunningen wordt evenwel beperkt tot drie jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wet van 30 januari 1991, tenzij de vergunning is uitgereikt met een geldigheidsduur die verstrijkt vóór die datum.

Vóór het verstrijken van die termijn moet de houder van een vergunning, die zulks wenst, een nieuwe vergunning aanvragen bij de provinciegouverneur.

Er moet worden opgemerkt dat de vergunningen tot het « vervoer van een wapen » vervallen bij toepassing van artikel 17, 2°, van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

E. VERGUNNING TOT HET DRAGEN VAN BEPAALDE VERWEERWAPENS

De wet van 1933-1991 op de wapens voorziet in een bijzondere overgangsmaatregel met betrekking tot de jagers die bij de inwerkingtreding van de wet een halfautomatisch wapen voorhanden houden dat niet beantwoordt aan de karakteristieke bepaling in de artikelen 5 al. 3 en 6, § 3, van de wet maar dat zij wensen te dragen voor de jacht.

Die wapens moeten eerst ingeschreven zijn overeenkomstig artikel 34 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens en overeenkomstig de procedure vermeld onder punt II, H, 2. De jagers zullen dan een vergunning bij de gouverneur bekomen die beperkt is tot de beoefening van de jacht.

Les intéressés doivent faire leur demande dans le délai d'un an à compter de l'entrée en vigueur de la loi, c'est-à-dire *avant le 1er octobre 1992*. Il sera vérifié que l'intéressé possède un permis de chasse ou un document équivalent avant de délivrer le permis de port d'arme. Le permis de port d'arme est délivré gratuitement.

POUR EN SAVOIR PLUS...

Article 7 de la loi de 1933-1991 sur les armes.

Articles 15 à 17, 34 et 38 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

Article 25, § 5, de la loi du 30 janvier 1991 modifiant la loi du 3 janvier 1933.

IV. LA DETENTION D'UNE ARME A FEU DE GUERRE.

A. GENERALITES

Le régime de la délivrance de l'autorisation de détention d'une arme à feu de guerre est semblable à celui qui régit la délivrance d'une autorisation de détention d'une arme à feu de défense.

Si le demandeur est domicilié en Belgique, l'autorisation est délivrée par le gouverneur. Si le demandeur n'est pas domicilié en Belgique, l'autorisation est délivrée par le ministre de la Justice ou son délégué de l'administration de la Sécurité publique.

Ces autorités devront recueillir préalablement à la décision, l'avis du chef de corps de la police communale du domicile du requérant, ou, à défaut de police communale, du commandant de la brigade de gendarmerie.

B. MESURES TRANSITOIRES.

1. Les armes de guerre détenues avant le 1er octobre 1991.

Les autorisations de détention d'une arme de guerre délivrées sous le régime de l'ancienne loi sont assimilées au nouveau régime et ne doivent pas être remplacées par une autorisation de détention du nouveau modèle.

2. Les armes que la nouvelle loi classe dans la catégorie des armes de guerre.

Les personnes qui, à la date d'entrée en vigueur de la loi, soit le 1er octobre 1991, détiennent sans autorisation ou sans certificat d'immatriculation, une arme que cette loi classe dans la catégorie des armes de guerre doivent introduire une demande d'autorisation de détention d'arme de guerre avant le 1er octobre 1992.

Cette disposition s'applique à certaines armes ainsi qu'aux pièces détachées d'armes de guerre qui sont soumises à l'épreuve et aux accessoires qui, montés sur une arme de chasse et de sport, ont pour effet de ranger cette arme dans la catégorie des armes de guerre, à savoir les pièces et mécanismes permettant à une arme semi-automatique de tirer en mode automatique, les éléments qui donnent à une arme l'apparence d'une arme à feu automatique de guerre et les pièces permettant le tir d'une cartouche en calibre militaire. (voir annexe n° 2 de la circulaire technique)

Le possesseur de l'arme ou de la pièce d'arme peut détenir à titre provisoire cette arme jusqu'au moment où l'autorité auprès de laquelle il a introduit la demande aura statué. En cas de recours, la détention provisoire est prolongée.

L'autorité auprès de laquelle il a introduit sa demande d'autorisation de détention peut cependant interdire cette détention provisoire s'il apparaît que cette détention peut porter atteinte à l'ordre public. Cette décision est motivée et doit être notifiée à l'intéressé par lettre recommandée avec accusé de réception.

3. Les armes à feu de défense que la loi du 30 janvier 1991 classe dans la catégorie des armes de guerre.

La loi du 30 janvier 1991 vise les armes de défense détenues sur base d'une autorisation d'acquisition ou d'un certificat d'immatriculation délivrés sous le régime de la loi de 1933 et que la loi classe dans la catégorie des armes de guerre.

Cette disposition concerne les armes de défense qui ont l'apparence d'une arme à feu automatique de guerre, et qui étaient déjà visées par l'arrêté royal du 28 janvier 1991 classant certaines armes à feu dans la catégorie des armes de défense, c'est-à-dire les copies, les reproductions et les versions dérivées d'armes automatiques de guerre.

Depuis le 1er avril 1991, l'acquisition de ce type d'arme est soumise à une autorisation d'acquisition d'une arme de défense.

De betrokkenen moeten hun aanvraag indienen binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wet, dit is vóór 1 oktober 1992. Er zal worden nagegaan of de betrokkenen in het bezit zijn van een jachtvergunning of van een gelijkwaardig document vooraleer de vergunning tot het dragen van het wapen uit te reiken. De vergunning wordt kosteloos uitgereikt.

OM DAAR MEER OVER TE WETEN...

Artikel 7 van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikelen 15 tot 17 van het Koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikel 25, § 5 van de wet van 30 januari 1991 tot wijziging van de wet van 3 januari 1933.

IV. HET VOORHANDEN HEBBEN VAN EEN OORLOGSVUURWAPEN

A. ALGEMEENHEDEN

De regeling met betrekking tot de uitreiking van een vergunning tot het voorhanden hebben van een oorlogsvuurwapen is gelijkwaardig aan die welke geldt voor de uitreiking van de vergunning tot het voorhanden hebben van een vruweervuurwapen.

Indien de aanvrager zijn woonplaats heeft in België, wordt de vergunning uitgereikt door de gouverneur. Indien de aanvrager geen woonplaats heeft in België, wordt de vergunning uitgereikt door de Minister van Justitie of door zijn gemachtigde van het Bestuur Openbare veiligheid.

Alvorens een beslissing te nemen moeten die autoriteiten het advies inwinnen van de korpschef van de gemeentepolitie van de woonplaats van de aanvrager, of indien er geen is, van de commandant van de rijkswachtbrigade.

B. OVERGANGSMAATREGELEN

1. Oorlogswapens die in bezit waren vóór 1 oktober 1991

De vergunningen tot het voorhanden hebben van een oorlogswapen die zijn uitgereikt krachtens de oude wet worden gelijkgesteld met die uitgereikt onder de nieuwe regeling en moeten niet worden vervangen door een vergunning tot het voorhanden hebben van een oorlogswapen van het nieuw model.

2. Wapens die door de nieuwe wet in de categorie van de oorlogswapens worden gerangschikt

De personen die op de datum van inwerkingtreding van de wet, te weten 1 oktober 1991, zonder vergunning of immatriculatiegetuig-schrift een wapen voorhanden hebben dat door deze wet in de categorie van de oorlogswapens wordt gerangschikt, moeten vóór 1 oktober 1992 een aanvraag tot het voorhanden hebben van een oorlogswapen indienen.

Die bepaling is van toepassing op de wapens alsook op de onderdelen van oorlogswapens die aan de proef onderworpen zijn en aan de hulpstukken die aangebracht op een jacht- of sportwapen tot gevolg hebben dat dit wapen in de categorie van de oorlogswapens wordt gerangschikt. Dit is het geval voor de onderdelen en de mechanismen die het mogelijk maken automatisch te vuren met een halfautomatisch wapen alsmede voor de elementen die aan een bepaald wapen het uitzicht geven van een automatisch oorlogsvuurwapen en voor de onderdelen die het mogelijk maken te vuren met een patroon van het militair kaliber (zie bijlage nr. 2 bij de technische omzendbrief).

De bezitter van een wapen of van een wapenonderdeel mag dat wapen voorlopig behouden tot op het ogenblik waarop de overheid bij dewelke hij zijn aanvraag heeft ingediend hierover zal beslist hebben. Het indienen van een beroep heeft voor gevolg dat het voorlopig bezit verlengd wordt.

De overheid bij dewelke hij zijn aanvraag tot het bekomen van een vergunning tot voorhanden hebben heeft ingediend mag evenwel dit voorlopig bezit verbieden indien blijkt dat dit bezit de openbare orde in het gedrang kan brengen. Deze beslissing wordt met redenen omkleed en wordt ter kennis gebracht van de betrokkene bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs.

3. Verweervuurwapens die door de wet van 30 januari 1991 worden gerangschikt in de categorie van de oorlogswapens

De wet van 30 januari 1991 heeft betrekking op verweervwapens die voorhanden worden gehouden op grond van een aankoopvergunning of een immatriculatiegetuig-schrift uitgereikt onder de gelding van de wet van 1933, die door de huidige wet in de categorie van de oorlogswapens worden gerangschikt.

Deze bepaling heeft betrekking op de verweervwapens die het uitzicht hebben van een automatisch oorlogsvuurwapen en die reeds zijn bedoeld in het koninklijk besluit van 28 januari 1991 tot indeling van sommige vuurwapens in de categorie van de verweervwapens, te weten de kopieën, reproducties en afgeleide versies van automatische oorlogswapens.

Sedert 1 april 1991 is de aankoop van die wapens onderworpen aan het verkrijgen van een vergunning tot aankoop van een verweervwapen.

Deux situations peuvent donc se présenter :

a) Les armes détenues au 1er avril 1991 ont été immatriculées avant le 1er juillet 1991 en exécution de l'arrêté royal du 28 janvier 1991 classant certaines armes à feu dans la catégorie des armes de défense ou ont été acquises depuis le 1er avril avec une autorisation d'acquisition d'arme de défense.

Dans ce cas, les autorisations d'acquisition et les certificats d'immatriculation délivrés avant le 1er octobre 1991 ont valeur d'autorisation de détention d'une arme de guerre. Ces armes sont détenues régulièrement et aucune formalité supplémentaire n'est requise.

b) Les armes en question n'ont pas été immatriculées conformément à l'arrêté royal du 28 janvier 1991. Dans ce cas, la procédure de demande d'autorisation de détention d'une arme de guerre est d'application. La détention provisoire de l'arme est prévue (voir plus haut, IV, B.2.).

POUR EN SAVOIR PLUS...

Articles 11, 14 et 15 de la loi de 1933-1991 sur les armes.

Articles 9 à 14 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

Article 25, § 3 et 4 de la loi du 30 janvier 1991 modifiant la loi du 3 janvier 1933.

V. LA POSSESSION D'UN DEPOT D'ARMES ET DE MUNITIONS.

Toute personne qui n'est pas agréée en qualité d'armurier, de collectionneur ou autre, doit obtenir une autorisation du gouverneur de province pour posséder un dépôt d'armes de défense ou de guerre ou de munitions pour ces armes.

Seules les armes de guerre et les armes de défense sont prises en considération. La réunion en un même lieu de plusieurs armes de chasse ou de sport ou de panoplie n'est donc pas soumise à autorisation.

Le dépôt d'armes prohibées est interdit.

L'octroi d'une autorisation de posséder un dépôt n'exonère pas ces armes du régime commun de leur détention, c'est-à-dire l'autorisation de détention pour chaque arme. L'autorisation de posséder un dépôt précède l'octroi de l'autorisation de détention de l'arme qui, ajoutée aux autres, constitue un dépôt d'armes.

Notons qu'il peut exister des types de dépôts réunissant des armes pouvant appartenir à d'autres personnes que le possesseur du dépôt, par exemple le club sportif qui garderait les armes de ses membres.

A. NOTION DE DEPOT D'ARMES.

La notion de dépôt d'armes suppose la réunion en un même lieu de plusieurs armes présentant une certaine homogénéité. Il peut s'agir d'armes regroupées dans un bien immeuble ou meuble. L'unité d'habitation composée par différents locaux (maison ou appartement avec garage et dépendances) occupés par une ou plusieurs personnes qui y sont domiciliées ou y résident ensemble constitue un même lieu. La réunion d'armes dans un bien meuble (le coffre d'une voiture, une remorque, une caravane,...) constitue également un dépôt d'armes.

Constitue un dépôt d'armes la réunion de :

1. plus de 5 armes de guerre;
2. plus de 5 armes de défense :

a) du même calibre, même mesuré selon des normes différentes (par exemple le calibre de 7,65 mm. peut être écrit en mesures américaines .32)

b) ou tirant la même munition (une arme en calibre .357 magnum peut également tirer des cartouches de .38 spécial, idem pour .22 long et .22 court).

3. plus de 10 armes de défense et de guerre.

B. ARMES A FEU QUI NE RENTRENT PAS EN LIGNE DE COMPTE.

Pour la définition du seuil au-delà duquel le dépôt existe, certaines armes longues de défense n'entrent pas en ligne de compte en raison de leur caractère particulier :

1. Les armes de défense pour la chasse, qui bénéficient également d'un régime particulier pour l'acquisition, la détention et le port. (voir point II, J).

2. Les armes faisant l'objet des mesures transitoires et dont l'immatriculation est automatique, à savoir les armes de chasse et de sport détenues librement avant l'entrée en vigueur de la loi qui

Er kunnen zich dus twee gevallen voordoen :

a) De wapens die op 1 april 1991 voorhanden werden gehouden, werden vóór 1 juli 1991 ingeschreven bij toepassing van het koninklijk besluit van 28 januari 1991 dat bepaalde vuurwapens rangschikt in de categorie van de verweerwapens of werden verkregen sedert 1 april mits een vergunning tot aanschaffen van een verweerwapen.

In dit geval gelden de vóór 1 oktober 1991 uitgereikte vergunningen tot aanschaffen en immatriculatiegetuigschriften als vergunningen tot het voorhanden hebben van een oorlogswapen. Deze wapens worden wettelijk voorhanden gehouden en er zijn geen andere formaliteiten vereist.

b) De betrokken wapens werden niet volgens het koninklijk besluit van 28 januari 1991 ingeschreven. In dit geval is de procedure betreffende de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een oorlogswapen van toepassing. Er wordt voorzien in een voorlopig bezit van het wapen (zie punt IV, B. 2).

OM DAAR MEER OVER TE WETEN ...

Artikelen 11, 14 en 15 van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikelen 9 tot en met 14 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikelen 25, § 3 en 4 van de wet van 30 januari 1991 tot wijziging van de wet van 3 januari 1933.

V. HET BEZITTEN VAN EEN OPSLAGPLAATS VAN WAPENS EN MUNITIE

Ieder persoon die niet is erkend als wapenmaker, verzamelaar of dergelijke moet bij de provinciegouverneur een vergunning aanvragen tot het bezitten van een opslagplaats van verweer- of oorlogswapens of van munitie voor die wapens.

Alleen de oorlogswapens én de verweerwapens worden in overweging genomen. De verzameling op een zelfde plaats van verscheidene jacht- of sportwapens of van wapens voor wapenrekken is derhalve niet aan een vergunning onderworpen.

Een opslagplaats van verboden wapens is verboden.

De toekenning van een vergunning tot het bezitten van een opslagplaats stelt die wapens niet vrij van de gewone regeling betreffende het voorhanden houden ervan, zulks betekent dat een vergunning moet worden bekomen voor elk wapen. Er moet worden opgemerkt dat er opslagplaatsen kunnen bestaan waarin wapens zijn verzameld die aan andere personen toebehoren dan de eigenaar van de opslagplaats, bijvoorbeeld de sportclub die de wapens van haar leden bewaart.

De toekenning van een vergunning tot het bezitten van een opslagplaats moet worden bekomen voor de toekenning van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen dat bij de andere wapens gevoegd, een wapenopslagplaats doet ontstaan.

A. HET BEGRIP OPSLAGPLAATS

Het begrip opslagplaats veronderstelt de verzameling op een zelfde plaats van verscheidene wapens die een zekere homogeniteit vertonen. Het kan hier gaan om wapens die zijn bijeengebracht in een onroerend of in een roerend goed. Een wooneenheid bestaande uit verschillende ruimtes (huis of appartement met garage en bijgebouwen) bewoond door één of meer personen die er hun woon- of verblijfplaats hebben wordt beschouwd als « een zelfde plaats ». De verzameling van wapens in een roerend goed (de koffer van een wagen, een aanhangwagen, een caravan,...) wordt beschouwd als een wapenopslagplaats.

Wordt beschouwd als een wapenopslagplaats de verzameling :

1. van meer dan 5 oorlogswapens;
2. van meer dan 5 verweerwapens :

a) van hetzelfde kaliber zelfs gemeten volgens de verschillende normen (bijvoorbeeld het kaliber van 7,65 mm. kan met Amerikaanse maten worden geschreven als .32),

b) of die vuren met dezelfde munitie (een wapen van het kaliber .357 magnum kan eveneens patronen afvuren van een .38 special, hetzelfde geldt voor de lange .22 en de korte .22);

3. van meer dan 10 verweer- of oorlogswapens.

B. VUURWAPENS DIE NIET IN AANMERKING WORDEN GENOMEN

Voor de bepaling van de grens waarboven gewag wordt gemaakt van het bestaan van een opslagplaats worden bepaalde lange verweerwapens niet in aanmerking genomen wegens hun bijzondere aard :

1. de verweerwapens gebruikt voor de jacht, waarvoor eveneens een bijzondere regeling geldt voor het aanschaffen, het voorhanden hebben en het dragen ervan (zie punt II, J).

2. de wapens waarop overgangmaatregelen van toepassing zijn en waarvan de inschrijving automatisch geschiedt, te weten de jacht- en sportwapens die voor de inwerkingtreding van de wet vrij

sont classées dans la catégorie des armes de défense (armes à percussion annulaire et armes semi-automatiques). (voir point II, H.)

L'autorisation doit être sollicitée par le possesseur du dépôt, c'est-à-dire celui qui exerce la possession de fait sur le contenu du dépôt, même si les armes ou les munitions appartiennent à des propriétaires différents.

La loi prévoit explicitement que l'autorisation de posséder un dépôt d'arme mentionne les conditions du dépôt. Pour cette raison, il est indiqué que le demandeur fasse état des circonstances pour lesquelles il demande cette autorisation.

C. LES ANCIENNES AUTORISATIONS DE POSSEDER UN DÉPÔT.

Les autorisations de posséder un dépôt d'armes de défense ou de guerre délivrées sous le régime de l'ancienne loi restent valides et ne doivent pas être remplacées par une autorisation du nouveau modèle. Elles peuvent être suspendues ou retirées. Elles peuvent être remplacées si le gouverneur estime que de nouvelles conditions doivent être imposées.

POUR EN SAVOIR PLUS...

Article 16 de la loi de 1933-1991 sur les armes.

Articles 19 à 21 et 35 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

VI. LES ARMES DE CHASSE ET DE SPORT.

L'achat d'une arme à feu de chasse et de sport est libre et est, depuis le 1er juin 1989, soumis à la présentation d'un document d'identité à l'armurier, à un enregistrement et à la délivrance par l'armurier d'un avis de cession d'une arme de chasse et de sport.

Un nouveau modèle d'avis de cession, le modèle n° 9, est annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes et remplace le modèle n° 11ter. Il comprend toujours trois feuillets et est disponible gratuitement auprès des personnes agréées et des services de police.

Un nouveau modèle de registre de cession, le registre B, remplace le registre n° 11bis instauré en 1989.

Il faut observer qu'à défaut de police communale, la transmission est faite à la brigade de gendarmerie compétente.

A. CESSIION D'UNE PERSONNE AGREEE A UNE PERSONNE NON AGREEE.

La cession est soumise aux formalités suivantes :

1. Présentation à la personne agréée, par exemple l'armurier, par l'acheteur, de sa carte d'identité, ou pour les étrangers, du passeport;

2. Inscription par l'armurier de la cession dans un nouveau registre du modèle B;

3. Délivrance par l'armurier à l'acheteur d'un avis de cession d'un modèle n° 9;

4. Transmission *dans les 8 jours* de l'achat par l'armurier d'un des feuillets de cette formule à la police communale du domicile de l'acquéreur ou, si celui n'est pas domicilié en Belgique, directement au Registre central des armes;

5. Remise d'un 2e feuillet à l'acquéreur;

6. Conservation du 3e feuillet par l'armurier.

B. CESSIION ENTRE PERSONNES NON AGREEES.

Il est dorénavant prévu que la cession entre personnes non agréées, c'est-à-dire entre particuliers, est soumise aux mêmes formalités.

Dans le cas d'une cession d'une arme ayant fait l'objet, lors du premier achat, d'un avis de cession, il convient que le revendeur transmette également une copie de l'avis de cession à la police communale de son domicile, de manière à informer la police communale et le registre central des armes de la dépossession d'une arme qui a déjà été enregistrée lors de l'achat.

Cette disposition vaut aussi pour les armes qui ont été achetées à un armurier depuis le 1er juin 1989 et ont fait l'objet d'un avis de cession du modèle 11ter.

C. CESSIION D'UNE PERSONNE NON AGREEE A UNE PERSONNE AGREEE D'UNE ARME ENREGISTREE.

Si l'arme cédée a été achetée à un armurier depuis le 1er juin 1989, elle a fait l'objet d'un avis de cession du modèle 11ter ou d'un avis de cession n° 9 annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

voorhanden werden gehouden en die in de categorie van de verweerwapens worden gerangschikt (wapens met ringvormige percussie en halfautomatische wapens) (zie punt II, H).

De vergunning moet aangevraagd worden door de bezitter van de opslagplaats, dit is de persoon die het feitelijk bezit heeft van de inhoud van de opslagplaats zelfs indien de wapens of de munitie aan verschillende eigenaars toebehoren.

De wet bepaalt uitdrukkelijk dat de vergunning voor een opslagplaats de voorwaarden vermeldt voor het opslaan. Daarom is het aangewezen dat de aanvrager de redenen van de vergunningsaanvraag vermeldt.

C. DE OUDE VERGUNNINGEN TOT HET BEZIT VAN EEN OPSLAGPLAATS

De vergunningen tot het bezit van een opslagplaats van verweer- of oorlogswapens die uitgereikt werden onder het stelsel van de oude wet, blijven geldig en moeten dus niet vervangen worden door een vergunning van het nieuw model. Zij kunnen worden geschorst of ingetrokken. Zij kunnen worden vervangen indien de Gouverneur van oordeel is dat nieuwe voorwaarden moeten worden opgelegd.

OM DAAROVER MEER TE WITEN :

Artikel 16 van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikelen 19 tot en met 21 en 35 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

VI. JACHT- EN SPORTWAPENS

De aankoop van een jacht- of een sportwapen is vrij en wordt sinds 1 juni 1989 onderworpen aan de overlegging van een identiteitsdocument aan de wapenhandelaar, alsook aan de registratie en de uitreiking door de wapenhandelaar van een bericht van overdracht van een jacht- of sportwapen.

Een nieuw model betreffende de berichten van overdracht, het model nr. 9 dat als bijlage bij het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens gaat, vervangt het model nr. 11ter. Het bevat steeds drie delen en is kosteloos beschikbaar bij de erkende personen en bij de politiediensten.

Een nieuw model van register van overdracht, het register B, vervangt het register nr. 11bis ingevoerd in 1989.

Als er geen gemeentepolitie is, wordt het bericht overgezonden aan de bevoegde rijkswachtbrigade.

A. OVERDRACHT TUSSEN EEN ERKEND EN EEN NIET-ERKEND PERSOON

Die overdracht is onderworpen aan de volgende formaliteiten:

1. overlegging aan de erkende persoon, bijvoorbeeld de wapenhandelaar, van de identiteitskaart van de koper, of indien het om een vreemdeling gaat van de reispas;

2. inschrijving van de overdracht door de wapenhandelaar in een nieuw register van model B;

3. uitreiking van een bericht van overdracht van het model nr. 9 door de wapenhandelaar aan de koper;

4. toezending door de wapenhandelaar, *binnen acht dagen* te rekenen van de aankoop, van één van de doorslagen van het formulier aan de gemeentepolitie van de woonplaats van de koper of indien deze laatste geen woonplaats heeft in België, aan het centraal wapenregister;

5. overdracht van een tweede doorslag aan de verkrijger;

6. bewaring van de derde doorslag door de wapenhandelaar.

B. OVERDRACHT TUSSEN NIET-ERKENDE PERSONEN

Er wordt bepaald dat voortaan de overdracht tussen niet-erkende personen, dit betekent tussen particulieren, onderworpen is aan dezelfde formaliteiten :

In geval van overdracht van een wapen die bij de eerste aankoop het voorwerp is geweest van een bericht van overdracht, moet de verkoper tevens een afschrift van het bericht van overdracht doen toekomen aan de gemeentepolitie van zijn woonplaats, zodat de gemeentepolitie en het centraal wapenregister op de hoogte worden gebracht van de verkoop van een wapen dat bij zijn aankoop reeds is geregistreerd geworden.

Die bepaling geldt eveneens voor de wapens die sedert 1 juni 1989 bij een wapenhandelaar zijn gekocht en het voorwerp zijn van een bericht van overdracht van het model 11ter.

C. OVERDRACHT TUSSEN EEN NIET-ERKEND EN EEN ERKEND PERSOON

Indien het overgedragen wapen werd gekocht bij een wapenhandelaar sedert 1 juni 1989, heeft het voorwerp uitgemaakt van een bericht van overdracht van het model 11ter of van een bericht van overdracht nr. 9 gevoegd bij het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

La cession à une personne agréée est soumise aux mêmes formalités de manière à informer la police communale et le registre central des armes de la dépossession d'une arme qui a déjà été enregistrée à l'achat.

POUR EN SAVOIR PLUS...

Article 25 de la loi de 1933-1991 sur les armes.

Article 25 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

VII. LES PIÈCES, ACCESSOIRES ET MUNITIONS POUR ARMES À FEU.

Le législateur, conscient des lacunes de l'ancienne loi pour prévenir le trafic des pièces d'armes, a soumis au même régime que les armes à feu certaines pièces vitales de ces armes, à savoir les pièces soumises à l'épreuve légale conformément à la loi du 24 mai 1888 portant réglementation de la situation du Banc d'épreuves des armes à feu établi à Liège et à ses arrêtés d'application, notamment l'arrêté royal du 30 juin 1924 portant règlement général du Banc d'épreuves, des armes à feu.

Il y a joint les accessoires qui peuvent être montés sur une arme et modifier la catégorie dans laquelle elle est rangée.

A. PIÈCES SOUMISES À L'ÉPREUVE LÉGALE.

1. la carcasse;
2. le canon;
3. le barillet des revolvers;
4. la culasse et la glissière des pistolets;
5. les organes de fermeture et de verrouillage
6. la bascule.

B. ACCESSOIRES.

Sont visés, les accessoires qui, montés sur une arme, ont pour effet de ranger cette arme dans une autre catégorie.

C'est notamment le cas :

1. des crosses coulissantes, repliables ou facilement démontables (armes de défense);
2. les crosses munies d'une poignée et non d'une crosse d'épaule (armes de défense);
3. les canons lisses de moins de 60 cm. (armes de défense);
4. les pièces pour armes longues conçues pour qu'une arme soit apte au tir de munitions pour pistolet ou revolver (armes de défense);
5. des mécanismes transformant une arme à répétition en arme semi-automatiques (arme de défense);
6. des mécanismes transformant une arme semi-automatique en arme automatique (arme de guerre);
7. des pièces permettant le tir d'une cartouche en calibre-militaire (armes de guerre);
8. les silencieux ou étouffoirs de son (armes prohibées).

Ces pièces et accessoires sont soumis au même régime que les armes qu'ils concernent.

Les procédures décrites pour la délivrance d'une autorisation de détention d'une arme de défense ou d'une arme de guerre, et d'une autorisation de posséder un dépôt d'armes de défense ou de guerre s'appliquent, de même que les obligations imposées aux personnes agréées pour la délivrance d'un avis de cession d'une arme à feu de chasse ou de sport ou d'un avis d'exportation directe.

Ainsi, par exemple, l'amateur d'une pièce soumise à l'épreuve ou d'un accessoire soumis au régime des armes de défense ou des armes de guerre devra d'abord demander une autorisation de détention.

Il va de soi que le port de ces pièces et accessoires ne nécessite par la délivrance d'un permis de port d'arme de défense.

Les personnes agréées tiennent à cet effet un registre nouveau du modèle D, annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

De overdracht is onderworpen aan dezelfde formaliteiten ten einde de gemeentepolitie en het centraal wapenregister in kennis te stellen van de verkoop van een wapen dat reeds bij de aankoop is geregistreerd.

OM DAAROVER MEER TE WETEN ...

Artikel 25 van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Artikel 25 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

VII. ONDERDELEN, HULPSTUKKEN EN MUNITIE VAN VUURWAPENS

De wetgever, die zich bewust was van de leemten in de vroegere wetgeving op het stuk van het voorkomen van de handel in onderdelen van wapens, heeft de regeling die geldt voor de vuurwapens dan ook toepasselijk gemaakt op bepaalde belangrijke onderdelen van die wapens, te weten de onderdelen die onderworpen zijn aan de wettelijke proef, overeenkomstig de wet van 24 mei 1888 houdende regeling van de toestand van de Proefbank voor vuurwapens gevestigd te Luik en de besluiten tot uitvoering ervan, inzonderheid het koninklijk besluit van 30 juni 1924 houdende het algemeen reglement van de Proefbank voor vuurwapens te Luik.

Daarbij worden ook de hulpstukken gevoegd die, aangebracht op het vuurwapen, tot gevolg hebben dat het wapen in een andere categorie wordt ondergebracht.

A. ONDERDELEN ONDERWORPEN AAN DE WETTELIJKE PROEF

Het gaat om volgende onderdelen :

1. de karkas;
2. de loop;
3. de cilinder (trommel) van revolvers;
4. de kulas en de schuif van pistolen;
5. het sluittoestel en het grendeltoestel;
6. de bascule.

B. HULPSTUKKEN

Hiermee worden bedoeld de hulpstukken die, aangebracht op het vuurwapen, tot gevolg hebben dat het wapen in een andere categorie wordt ondergebracht.

Dat is inzonderheid het geval voor :

1. kolven die glijdend, plooibaar of gemakkelijk uitneembaar zijn (verweerwapens);
2. de kolven uitgerust met een handgreep en niet met een schouderkolf (verweerwapens);
3. gladde lopen van minder dan 60 centimeter (verweerwapens);
4. stukken voor lange wapens die zijn ontworpen opdat een wapen munitie voor pistolen of revolvers zou kunnen afvuren (verweerwapens);
5. mechanismen die een repeteerwapen omvormen tot een halfautomatisch wapen (verweerwapens);
6. mechanismen die een halfautomatisch wapen omvormen tot een automatisch wapen (oorlogswapens);
7. onderdelen die het mogelijk maken een patroon af te vuren van het militair kaliber (oorlogswapens);
8. geluidsdempers (verboden wapens).

Die onderdelen en hulpstukken zijn onderworpen aan dezelfde regeling als de wapens waarop zij betrekking hebben.

De omschreven procedures voor het afleveren van een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweer- of oorlogswapen, en van een vergunning tot het bezitten van een opslagplaats van verweer- of oorlogswapens zijn van toepassing, alsmede de verplichtingen opgelegd aan de erkende personen voor het afleveren van een bericht van overdracht van een jacht- of sportvuurwapen of van een bericht van rechtstreekse uitvoer.

Zo zal bijvoorbeeld de persoon die een onderdeel onderworpen aan de proef of een hulpstuk onderworpen aan het stelsel van de verweer- of oorlogswapens wenst aan te schaffen, eerst een vergunning tot voorhanden hebben moeten aanvragen.

Het dragen van deze onderdelen en hulpstukken wordt uiteraard niet onderworpen aan de uitreiking van een vergunning tot het dragen van een verweerwapen.

De erkende personen houden te dien einde een nieuw register bij naar het model D, dat als bijlage bij het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens gaat.

C. CAS PARTICULIER DE L'ÉCHANGE STANDARD D'UNE PIÈCE.

L'alinéa 2 de l'article 22 de l'arrêté royal, exécutant de la loi de 1933-1991 sur les armes prévoit une exception au régime de la cession des pièces soumis à l'épreuve légale. Les dispositions prévues ne s'appliquent pas dans le cas où le titulaire d'une autorisation de détention d'une arme de défense ou de guerre souhaite remplacer une pièce défectueuse, soumise à l'épreuve, de l'arme qu'il est autorisé à détenir.

L'arrêté prévoit que l'autorisation de détention suffit pour l'acquisition de cette pièce dans ce contexte, mais que la pièce doit être détruite par le Banc d'épreuves des armes à feu. Il est à noter que les règles relative au dépôt d'armes, à la tenue des registres et à l'exportation directe s'appliquent dans ce cas.

Il est à noter que les détenteurs d'une arme à feu vendue avec plusieurs canons ou barilletts doivent procéder à l'immatriculation de ces pièces si cette particularité n'est pas mentionnée sur l'autorisation d'acquisition.

D. LES MUNITIONS D'ARMES DE DÉFENSE OU DE GUERRE.

La vente ou la cession, même à titre gratuit, de munitions pour armes de défense ou de guerre est réservée aux titulaires d'une autorisation de détention de ces armes.

Le particulier ne peut acquérir d'autres munitions d'armes de défense ou de guerre que pour l'arme qu'il est autorisé à détenir en vertu des articles 6 et 11 de la loi.

De même, le particulier ne peut acquérir de munitions de défense si l'autorisation de détention n'est pas valable pour l'acquisition de ce type de munitions.

La cession de munitions pour arme de défense ou de guerre fait l'objet de l'inscription dans un registre du modèle C, annexé à l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes, qui remplace à partir du 1er janvier 1992 le registre n°13.

POUR EN SAVOIR PLUS.

Articles 15 et 27, alinéa 1er de la loi de 1933-1991 sur les armes.

Articles 22 et 23, 4e de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes.

VIII. LES ENTREPRISES DE GARDIENNAGE.

L'article 31 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes prévoit que le chef de corps de la police communale ou, à défaut de police communale, le commandant de la brigade de gendarmerie, et le gouverneur statuant en degré d'appel sur une demande d'autorisation de détention d'une arme de défense introduite par une entreprise de gardiennage ou un service interne de gardiennage au sens de la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, devra vérifier auprès du ministre de l'Intérieur, Direction générale de la police générale du Royaume, si l'entreprise est dûment agréée et si la demande est conforme aux dispositions de l'arrêté royal du 24 mai 1991 relatif aux armes utilisées par les membres du personnel des entreprises de gardiennage et des services internes de gardiennage.

La même procédure est d'application pour les demandes de permis de port d'arme de défense introduite pour un de ses membres par une entreprise de gardiennage ou un service interne de gardiennage et pour une demande d'autorisation de possession d'un dépôt d'armes de défense.

IX. LE REGISTRE CENTRAL DES ARMES.

Le Registre Central des Armes (R.C.A.) a été créé par l'arrêté royal du 8 avril 1989. Le R.C.A. est une banque informatisée de données administratives qui comprend des informations relatives aux autorisations, certificats d'immatriculation et permis, ainsi qu'aux personnes et aux armes que ces documents concernent.

Le R.C.A. a pour mission de faciliter la tâches des autorités et des services compétents pour recevoir les demandes d'autorisation ou de permis et tenir à jour ces dossiers. Le R.C.A. travaille également au bénéfice des services de police, de certaines autorités administratives et des autorités judiciaires dans le cadre de leurs missions légales de police administrative et judiciaire. Le R.C.A. est tenu par le Commissariat général de la police judiciaire.

C. BIJZONDER GEVAL VAN DE STANDAARDOMWISSELING VAN EEN ONDERDEEL

Het artikel 22, 2de lid, van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens voorziet in een uitzondering op het stelsel van de overdracht van onderdelen onderworpen aan de wettelijke proef. De bepalingen ter zake zijn niet van toepassing wanneer de houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweer- of oorlogswapen een defect onderdeel dat onderworpen is aan de proef, wenst te vervangen van het wapen dat hij gemachtigd is voorhanden te hebben.

Het besluit bepaalt dat de vergunning tot het voorhanden hebben volstaat om in deze context, dat onderdeel aan te schaffen maar dat het defect onderdeel moet vernietigd worden door de proefbank voor vuurwapens. Er dient opgemerkt dat de bepalingen betreffende de wapenopslagplaatsen, het houden van registers en rechtstreekse uitvoer niet van toepassing zijn in dit geval.

Te noteren valt dat de bezitters van een vuurwapen dat verkocht werd met meerdere lopen of trommels deze onderdelen ter immatriculatie moeten voorleggen als dit kenmerk niet aangegeven was in de vergunning tot het aanschaffen.

D. MUNITIE VOOR VERWEER- OF OORLOGSWAPENS

De verkoop of de overdracht, zelfs kosteloos, van munitie voor verweer- of oorlogswapens is voorbehouden aan de houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van die wapens.

Een particulier kan slechts munitie voor verweer- of oorlogswapens kopen voor het wapen waarvoor hem overeenkomstig de artikelen 6 en 11 een vergunning tot voorhanden hebben, is verleend.

Op dezelfde wijze kan een particulier geen munitie voor een verweerwapen aanschaffen indien de vergunning tot het voorhanden hebben niet geldig is voor het verkrijgen van dat type munitie.

De overdracht van munitie voor verweer- of oorlogswapens is onderworpen aan de inschrijving in een register van het model C, dat als bijlage bij het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens gaat en dat het register nr. 13 vanaf 1 januari 1992 vervangt.

OM DAAR MEER OVER TE WETEN ...

Artikelen 15 en 27, alinea 1 van de wet van 1933-1991 op de wapens

Artikelen 22 en 23, 4^e van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

VIII. DE BEWAKINGSONDERNEMINGEN

Op grond van artikel 31 van het koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens moeten de korpschef van de gemeentepolitie, of indien er geen is, de commandant van de rijks-wachtbrigade en de gouverneur die in hoger beroep uitspraak doet over een aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweerwapen, ingediend door een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst in de zin van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsdiensten en de interne bewakingsdiensten, bij de Minister van Binnenlandse zaken, Algemene Rijkspolitie, nagaan of de onderneming behoorlijk is erkend, alsook of de aanvraag is geschied overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 mei 1991 betreffende de wapens die worden gebruikt door de personeelsleden van bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten.

Dezelfde procedure is van toepassing op de aanvragen tot het bekomen van een vergunning om een verweerwapen te dragen die ingediend wordt voor een van haar leden door een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst of door een interne bewakingsdienst alsmede op een aanvraag tot het bekomen van een vergunning tot het houden van een opslagplaats voor verweerwapens.

IX. HET CENTRAAL WAPENREGISTER

Het Centraal Wapenregister (C.W.R.) is opgericht bij het koninklijk besluit van 8 april 1989. Het C.W.R. is een geïnformatiseerd bestand van administratieve gegevens dat inlichtingen bevat betreffende machtigingen, getuigschriften van inschrijving en vergunningen, alsmede betreffende de personen en de wapens waarop die stukken betrekking hebben.

Het C.W.R. heeft als opdracht de taak te vergemakkelijken van de overheden en de diensten die bevoegd zijn om de aanvragen voor machtigingen of vergunningen te ontvangen en om de dossiers bij te houden. Het C.W.R. werkt eveneens voor de politiediensten, de rechterlijke overheden en voor bepaalde administratieve overheden in het kader van hun wettelijke opdrachten van administratieve en gerechtelijke politie.

Het C.W.R. wordt bijgehouden door het Commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie.

A. OBLIGATIONS DES PERSONNES AGREES A L'EGARD DU R.C.A.

La personne agréée doit, dans les 8 jours,

1. lorsqu'elle vend une arme à feu de chasse et de sport ou une pièce légale à une personne non domiciliée en Belgique, transmettre au R.C.A. un avis conforme au modèle n° 9 (ancien 11ter);
2. lorsqu'elle cède une arme à feu ou une pièce légale par la voie de l'exportation directe, transmettre au R.C.A. de cette exportation un avis conforme au modèle n° 8;

B. OBLIGATIONS DES SERVICES DE POLICE A L'EGARD DU R.C.A.

Les services de police doivent informer le R.C.A. dans les 8 jours :

1. de la réception du volet B de l'autorisation de détention d'une arme à feu de défense;
2. de la réception de l'avis de cession n° 9 d'une arme à feu de chasse ou de sport qui leur a été transmis par une personne agréée dans les 8 jours d'une cession d'une arme de chasse ou de sport;
3. du dépôt temporaire d'une arme (à partir du 1er janvier 1992).

de tout changement dans les informations déjà transmises : retrait d'un permis de port d'arme, suspension d'un agrément, modification du lieu d'un dépôt, transfert subséquent de l'arme saisie,....

Le R.C.A. comprendra les informations relatives aux documents délivrés depuis le 1er janvier 1948 sur base des anciennes dispositions légales, et transmis par les services et administrations. Certains de ces documents restent d'ailleurs valables et leur mise à jour reste d'application.

C. PROTECTION DE LA VIE PRIVEE.

L'attention des autorités concernées est attirée sur les impératifs de protection de la vie privée des personnes à propos desquelles des données administratives figurent au R.C.A.

L'article 30 de l'arrêté royal exécutant la loi de 1933-1991 sur les armes prévoit que les informations obtenues ne peuvent être utilisées que pour la gestion des documents ou dans le cadre des missions de police administrative dévolues au gouverneur de province. Elles ne peuvent donc être utilisées à des fins de taxation, ni être communiquées à des tiers, même s'il s'agit d'autorités ou administrations si elles ne sont pas mentionnées à l'article 28.

Il est essentiel que les agents ayant accès au R.C.A. soient nommément désignés au sein du service, afin d'éviter tout risque d'utilisation détournée des informations contenues dans le registre, ce qui constituerait d'ailleurs une infraction.

X. SANCTIONS

La loi prévoit que les infractions commises aux dispositions légales et réglementaires sont punissables d'un emprisonnement d'1 mois à 3 ans et d'une amende de 100 à 10.000 francs, soit de 9.000 à 900.000 francs, compte tenu des décimes additionnels qui sont, au jour de la publication de la loi, de 890.

Le Ministre de la Justice,
Melchior WATHELET

Adresses utiles

MINISTERE DE LA JUSTICE,
Direction des Affaires Criminelles, Place Poelaert, 3 à 1000 BRUXELLES.

Administration de la Sûreté publique, Square de Meeûs, 8 à 1040 BRUXELLES.

COMMISSARIAT GENERAL DE LA POLICE JUDICIAIRE
Registre central des armes, rue des Quatre Bras, 13 à 1000 Bruxelles.

BANC D'EPREUVES DES ARMES A FEU DE LIEGE, rue Fond-des-Tawes, 45 à 4000 LIEGE.

A. VERPLICHTINGEN VAN DE ERKENDE PERSONEN TEN OPZICHTE VAN HET C.W.R.

Binnen de acht dagen moet de erkende persoon :

1. bij de verkoop van een jacht- of sportvuurwapen of een wettelijk onderdeel aan een persoon die geen woonplaats heeft in België, een bericht toezenden aan het C.W.R., overeenkomstig het model nr. 9 (oud model 11ter);
2. bij de overdracht van een vuurwapen of een wettelijk onderdeel door middel van de rechtstreekse uitvoer aan het C.W.R. een bericht toezenden overeenkomstig het model nr. 8.

B. VERPLICHTINGEN VAN DE POLITIEDIENSTEN TEN OPZICHTE VAN HET C.W.R.

De politiediensten moeten het C.W.R. binnen acht dagen in kennis stellen van :

1. de ontvangst van deel B van de vergunning tot het voorhanden hebben van een verweervuurwapen;
2. de ontvangst van het bericht van overdracht nr. 9 betreffende een jacht- of sportvuurwapen dat hen door een erkend persoon is toegezonden binnen 8 dagen na de overdracht van een jacht- of sportwapen;
3. de tijdelijke inbewaaring van een wapen (vanaf 1 januari 1992);
4. elke wijziging van de reeds toegezonden informatie : intrekking van een vergunning tot het dragen van een wapen, schorsing van een erkenning, wijziging van de ligging van een opslagplaats, verdere overbrenging van het inbeslaggenomen wapen,....

Het C.W.R. zal de inlichtingen bevatten met betrekking tot de stukken uitgereikt sinds 1 januari 1948 op grond van de vroegere wettelijke bepalingen en overgezonden door de diensten en administraties. Sommige van die stukken blijven trouwens nog geldig en moeten nog worden bijgehouden.

C. BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

De aandacht van de betrokken overheden wordt gevestigd op de dwingende richtlijnen betreffende de persoonlijke levenssfeer van personen over wie administratieve gegevens zijn opgenomen in het C.W.R.

Artikel 30 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens bepaalt dat de verkregen informatie slechts mag worden aangewend voor het beheer van de stukken of in het kader van de taken van gerechtelijke en administratieve politie die aan de provinciegouverneur zijn toegewezen. De informatie mag derhalve niet worden aangewend voor de heffing van belastingen, noch worden medegedeeld aan derden, zelfs indien het gaat om andere overheden of besturen dan die vermeld in artikel 28 van het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 1933-1991 op de wapens.

Het is van essentieel belang dat de ambtenaren die toegang hebben tot het C.W.R. binnen de dienst bij naam worden aangewezen, ten einde elk risico op oneigenlijk gebruik van de informatie opgeslagen in het register te voorkomen;

het oneigenlijk gebruik van de informatie maakt trouwens een misdrijf uit.

X. STRAFBEPALINGEN

De wet bepaalt dat de niet-naleving van de wet- en verordening-bepalingen strafbaar zijn met een gevangenisstraf van één maand tot drie jaar en met een geldboete van 100 tot 10.000 F, dit is van 9.000 tot 900.000 F, rekening houdend met de opdecimen die op de dag van de verschijning van de wet 890 bedragen.

De Minister van Justitie,
Melchior WATHELET

Nuttige adressen

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Directie Bestuur Criminele Zaken, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel.

Directie Bestuur van de Openbare Veiligheid, de Meeûsquare, 8 te 1040 Brussel.

COMMISSARIAAT GENERAAL VAN DE GERECHTELIJKE POLITIE

Centraal Wapenregister, Quatre Brasstraat 13, te 1000 Brussel.
PROEFBANK VOOR VUURWAPENS VAN LUIK, rue Fond-des-Tawes, 45 te 4000 Luik.